

திருவேங்கடத்து அந்தாதி
tiruvEnkaTattu antAdi
(Composed by PiLLai PerumAL IyengAr)

Annotated Commentary in English by
Oppiliappan Koil Sri VaradAcAri SaThakopan

Sincere Thanks To

1. SrI Srinivasan Narayanan for addition of Sanskrit and Tamil texts, transliteration in English and proof reading text
2. Smt Jayashree Muralidharan for eBook assembly

Table of contents

Introduction	1
pAyirangaL and Meanings	3 - 81

Sri Malayappa Swamy Varu, Tirumala

ஸ்ரீ:

திருவேங்கடத்து அந்தாதி

tiruvEnkaTattu antAdi

(Composed by SrI PiLLai PerumAL IyengAr)

Introduction:

Divya Kavi PiLLai PerumAL IyengAr aka Azhagiya MaNavALa dAsan is a celebrated disciple of the VaishNavite AcAryan, SrI ParASara BhaTTar (1122-1174 CE) of SrIrangam. BhaTTar was the son of SrI KureSar, one of the key Sishyars of AcArya RAmAnjua. The depth of the AcArya bhakti of PiLLai PerumAL IyengAr is revealed from his salutations in the eight Prabandhams (ashTa Prabandhams) that he authored.

In one of his ashTa Prabandhams, TiruvenkaTa mAlai, IyengAr identifies himself as the one who is holding on to the lotus feet of BhaTTar, who is free from any heya guNams (inauspicious attributes):

கோதில் குணவாள பட்டர் இரு கோகனத் தாள்சேர் மணவாள தாசன்

திருவரங்கன் இன்னருளால் பட்டருக்கு ஆட்பட்ட பயன்

Among the eight Tamizh Prabandhams that Sri IyengAr authored, two are about TiruvenkaTavan. Four are on SrI RanganAthan to whom he was totally devoted like his AcAryan. One is a tribute to Azhagar of TirumAlirum cOlai. The eighth one is a moving salutation to the divya dampatis of the 108 divya deSam (VaishNavite Tiruppatis), which have received the MangaLASAsanams of the AzhvArs. The monograph on the 108 Tiruppati antAdi has been released with the beautiful images of the EmperumAns of the 108 divya deSams along with the pAsurams of IyengAr and their meanings and commentaries. Please contact aDiyEn, if you need a soft or hard copy.

SrI IyengAr's total dedication to SrI RanganAthan is revealed from his pAsura vAkyam:

அரங்கனன்றி வேறு தைவமில்லையே

He was like a RanganAtha Pativratai and will not look at any other divya deSa EmperumAn except SrI RanganAthan. At one time, the Lord of TiruvenkaTam wanted to receive a few pAsurams and appeared in IyengAr's dream and commanded him to dedicate a few pAsurams to Him. IyengAr refused and observed that he cannot use his

mouth dedicated to singing about SrI Ranganathan, to eulogize the deivam living in a mountain full of monkeys:

அரங்கனைப் பாடும் வாயால் குரங்கனைப் பாடுவேனோ?

TiruvenkaTamuDaiyAn and His links to the seven hills filled with hunters (வேடர்கள்) and monkeys (குரங்குகள்/மந்திகள்) have received "adulations" before from AzhvArs:

" மந்திபாய் வட வேங்கட மாமலை ",

"வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்"

TiruvenkaTamuDaiyAn, the Lord of Seven Hills was not so easily turned off and He was determined to teach IyengAr a lesson about his folly regarding mUrTi bhedaM. The Lord of TiruvenkaTam caused a severe disease of the throat (kaNTha mAlai) to trouble IyengAr, who regretted about his fanaticism, traveled to TiruvenkaTam and prayed to SrI VenkaTeSan to cure him of his illness. He composed two Prabandhams (திருவேங்கட மாலை, திருவேங்கடத்து அந்தாதி TiruvenkaTa mAlai and TiruvenkaTattu antAdi) and placed them at the sacred feet of the Lord and chased away his bheda buddhi. TiruvenkaTamuDaiyAn appeared before the poet at the south eastern section of His sannidhi and blessed the divya kavi to be rid off the disease. IyengAr went on to create "azhagar antAdi on the lord of Vrshabha Giri (TirumAlirum cOlai emperumAn) and created the magnum opus of 108 Tiruppati antAdi.

TiruvenkTatattu antAdi has 103 pAsurams (including ஒரு காப்பு செய்யுள் , ஒரு சிறப்பு பாயிர செய்யுள் மற்றும், ஒரு தற்சிறப்பு பாயிர செய்யுள் one kAppu ceyyul, one cirappu pAyira ceyyul and one taRcirappu ceyyul).

pAyiramS and Meanings

ஸ்ரீ:

திருவேங்கடத்து அந்தாதி

tiruvEnkaTattu antAdi

(Composed by SrI PiLLai PerumAL IyengAr)

சிறப்புப் பாயிரம்

இக்கரை யந்திரத்துட் பட்ட தென்ன இருவினையுள்
புக்கரை மாநொடியும் தரியாது உழல்புண் பிறப்பாம்
எக்கரை நீக்கிப் படித்தாரை அந்த இருவிரசைக்கு
அக்கரை சேர்க்கும் மணவாள தாசன் அருங்கவியே.

Meaning:

The precious pAyiramS of Azhagiya MaNavALa dAsar are like sugar cane caught in the jaws of the sugar cane press; these sweet pAyiramS will make sure that the jeevans will not get caught in the two jaws of puNyam and pApam even for half a second and suffer; they would free the jeevan from worries and help it cross the sand shoals of low births and transport the jeevan straight away to the other side of VirajA River to enjoy Paramapadam.

காப்பு

நல்ல அந்தாதி திருவேங் கடவற்கு நான்விளம்பச்
சொல்லவம், தாதின்வழு பொருள்சோர்வு அறச்சொல் வித்தருள்
பல்லவந் தாதிசை வண்டார் குருகைப் பரசமயம்
செல்லவந்து ஆதி மறைத் தமிழால் செய்த வித்தகனே!

Meaning:

Oh SvAmi NammAzhvAr! You incarnated at TirukkukurUr, where the bees frequent the tender buds and trunks of trees and sing! As jn~Ana svarUpi, you took your avatAram

there to conquer the para mata vAdis and housed the meanings of ancient Sanskrit Veda mantrams in to Tamizh. Please bless aDiyEn in my kaimkaryam to compose an antAdi on TiruvenkaTamuDaiyAn and free the pAyirams from errors of choice of words, mistakes in grammar and errors in meanings!

நூல் (பாயிரங்கள்)

பாயிரம் 1

திருவேங் கடத்து நிலைபெற்று நின்றன; சிற்றன்னையால்

தருவேம் கடத்துத் தரைமேல் நடந்தன; தாழ்பிறப்பின்

உருவேங்கள் தத்துக்கு உளத்தே இருந்தன; உற்றுஅழைக்க

‘ வருவேம், கடத்தும்பி! அஞ்சல்’ என்று ஓடின - மால்கழலே.

Meaning:

The king among the elephants suffered from the grip by the powerful jaws of the crocodile at the lotus pond and screamed loudly "Oh Adi mUlamE, please protect aDiyEn". Immediately, Thou the Lord of TiruvenkaTam responded, "We will be there right away to free you from the sufferings" and gave freedom from fear (abhaya pradAnam). Those sacred feet, which rushed to the lotus pond to save Gajendran, are standing permanently at Tirumalai. During RamAvatAram, those holy feet walked over the desert sand in response to the command of Your mother Kaikeyi; at this desert area, the trees were roasted by the insufferable heat. The very same sacred feet now are resting at our heart lotus in spite of our lowly births for protecting us from dangers. What a miracle!

பாயிரம் 2

மாலை மதிக்குஞ்சி ஈசனும், போதனும், வாசவனும்,

நூலை மதிக்கும் முனிவரும், தேவரும், நோக்கி; அந்தி

காலை, மதிக்குள் வைத்து ஏத்தும் திருமலை - கைம்மலையால்

வேலை மதிக்கும் பெருமான் உறைதிரு வேங்கடமே.

Meaning:

If one wants to know which is the most sacred mountain that is visited during morning and evening and meditated upon by Lord ChandraSekharan, Brahma devan, Devendran and the sages who are experts in interpreting SaastrAs, it is TiruvenkaTa malai, where the Lord with hands as big as the mountain churned the Milky Ocean for nectar at one

time and where He resides permanently now.

பாயிரம் 3

வேங்கட மாலை அவி யா மதிவிளக்கு ஏற்றி, அங்கம்
ஆம்கடம் ஆலயம் ஆக்கி வைத்தோம்; அவன் சேவடிக்கே,
தீங்குஅட, மாலைக் கவிபுனைந்தோம் - இதின் சீரியதே,
யாம்கட மால்ஐயி ராவதம் ஏறி இருக்குமதே?

Meaning:

We made our body with various limbs as the sacred temple, lit the auspicious lamp of j~nAnam there and consecrated the TirumAl of Tirumalai at the sanctum sanctorum of that temple. We assembled the flower garlands of pAyirams and placed them at His sacred feet to destroy our samsAric afflictions. Will the noble boon of riding airAvadam, the royal elephant of Indran be superior to the garland kaimkaryam to the Lord of Tirumalai? Certainly not!

பாயிரம் 4

இருக்கு ஆரணம் சொல்லும் எப்பொருள் இன்பமும்,எப்பொருட்கும்
கருக்காரணமும், நல்தாயும் நல்தந்தையும், கஞ்சச் செல்வப்
பெருக்குஆர் அணங்கின் தலைவனும், ஆதிப் பெருந்தெய்வமும் -
மருக்குஆர் அணவும் பொழில்வட வேங்கட மாயவனே.

Meaning:

The VaDa VenkaTavan surrounded by the fragrant groves reaching up to the sky is the Object referred to by Rg and other vedams; He is of the form of all Anandam; He is the origin of all creations; He is the good Father and the caring Mother; He is the Lord of the Queen of all aiSvaryams, who has Her home on the red lotus flower. He is the Supreme Lord of all gods.

பாயிரம் 5

மாயவன் கண்ணன் மணிவண்ணன் கேசவன் மண்ணும் விண்ணும்
தாயவன் கண்நன் கமலமொப்பான் சரத்தால் இலங்கைத்
தீயவன் கண்ணன் சிரம்அறுத்தான், திருவேங் கடத்துத்
தூயவன் கண்அன் புடையார்க்கு வைகுந்தம் தூரமன்றே.

Meaning:

The pariSuddha mUrti at TiruvenkaTam hills is the mAyAvi, who incarnated as KrshNan; He has the hue of a blue sapphire and has also the name of KeSavan; He measured both this earth and the upper worlds with His sacred feet during TrivikramAvatAram; He is PuNDareekAkshan (lotus-eyed); He pierced the heads of the lowly RAvaNan with His arrows. For those bhagavatAs filled with bhakti for Him, SrI VaikuNTham is not far away. It is near to them.

பாயிரம் 6

தூர இரும்புண் தரிக்கும் இக்காயத்தைச் சூழ்பிணிகாள்!

நேர்அவிரும் புண்டரர்க்கு அருள்வான், நெடு வேங் கடத்தான்,

ஈர இரும்புண்ட ரீகப்பொற் பாதங்கள் என்உயிரைத்

தீர இரும்புண்ட நீர்ஆக்குமாறு உள்ளம் சேர்ந்தனவே.

Meaning:

Oh diseases that have eaten my flesh and surround my body! Please run away now from my body and make your living elsewhere! There is no more room for you in my body! The reason for my advice is this:

The cool and beautiful lotus feet of the Lord of TiruvenkaTam have made me like the water taken in by red hot iron and consumed me in its entirety. aDiyEn has attained the equilibrium with the Lord of TiruvenkaTam, who blesses SrI VaishNavAs adorning the Urdhva PuNDrams.

பாயிரம் 7

சேர்ந்து, கவிக்கும் முடிகவித்தாய்! சிறியேன் இதயம்

சார்ந்து உகவிக்கும் வரம்அளித்தாய்! கொண்டல் தண்டலைமேல்

ஊர்ந்து கவிக்கும் வடமலையாய்! பஞ்ச ஒழுக்கிய பால்

வார்ந்து உகவிக்கும் பொழுதில், 'அஞ்சேல்' என்று வந்தருளே.

Meaning:

Oh Lord of TiruvenkaTam, who crowned Sugreevan, the King of monkeys at KishkindA nakaram! Oh grantor of boons to the insignificant aDiyEn, while being seated in my mind! Oh Prabhu residing at the VaDa VenkaTam (Tirumalai), where the clouds crawl over and embrace the top of the trees in the groves! Please grant aDiyEn freedom from fear (abhaya pradAnam) during my ultimate moments on this earth, when the milk squeezed in to the mouth does not go down but exits via the corner of the lips and creates hiccup. Please appear before aDiyEn during the antima daSai and grant aDiyEn

the auspicious gati.

பாயிரம் 8

வந்திக்க, வந்தனை கொள்ளன்று கந்தனும் மாதவரும்
சிந்திக்க வந்தனை; வேங்கடநாத! பல்சீவன் தின்னும்
உந்திக் கவந்தனைச் செற்றாய்! உனக்குஉரித்தாய பின்னும்,
புந்திக்கு அவம்தன்னைச் செய்துஐவர் வேட்கையொரும் என்னையே!

Meaning:

Oh Lord of VenkaTam! SubrahmaNyan (Kandan) prostrates before You and prays to You for the acceptance of His praNAMams. The sages known for their mighty penance meditate on You. Your respond to the prayers of SubrahmaNyan and the sages and appear before them at Tirumalai. Oh Lord of this sacred mountain! Oh Lord, who killed Kabandhan, who has the stomach that consumed many beings! Even after my jeevan has become Your own, the desire for links to the five senses endanger my j~nAnam. Oh Lord, is it fair?

பாயிரம் 9

பொருதரங்கத்தும், வடத்தும், அனந்த புரத்தும், அன்பர்
கருதுஅரங்கத்தும், துயில்வேங் கடவ! கண்பார்த் தருள்வாய் -
நிருதர்அங்கத்து நிறம்போல் வரும் அந்திநேரத்து அன்றில்
ஒரு தரம் கத்தும் பொழுதும் பொறாள், என் ஒரு வல்லியே!

Meaning:

Oh TiruvenkaTamuDaiyAn performing yoga nidrai at places such as Milky Ocean full of waves, on the banyan leaf and at Tiruvaranga divya deSam, the subject of meditation by aDiyArs of Yours! At the time of the approach of the evening, when the sky is dark like the frightening bodies of the RaakshasAs, my daughter suffering viraha tApam due to separation from You, cannot tolerate even the time interval it takes for the anRil bird to voice its lament once. This tender creeper, my lonely daughter cannot bear the Sokam of being separated from You. Please have compassion and bless her with Your union!

பாயிரம் 10

ஒருமாது அவனி, ஒரு மாது செல்வி, உடன்உறைய;
வரும்ஆ தவனின் மகுடம் வில்வீச, வடமலைமேல்

கரு மாதவன், கண்ணன், நிற்பால் திருநெடுங்கண் வளர்கைக்கு

அருமா தவம்என்ன செய்தாய், பணிஎனக்கு, அம்புதியே?

Meaning:

Oh Ocean! The Lord of TiruvenkaTam with other names of Madhavan and KaNNan with a radiant crown like the rising Sun lives at the northern mountain of TiruvenkaTam with His two devis (SrI and BhU Devis) from whom He is never separated. This dark hued Lord closes His beautiful and long eyes extending all the way to His ears and is performing yoga nidrai on you (the mountain). How did you get blessed with the saubhAgyam of the Lord choosing you as the place for His yoga nidrai? Please explain this to aDiyEn!

பாயிரம் 11

அம்பரம் தாமரை பூத்து அலர்ந்தன்ன அவயவரை ,

அம்பரந் தாமரை , அஞ்சன வெற்பரை, ஆடகம் ஆம்

அம்பரம் தாம்அரை சூழ்ந்தாரை - வாழ்த்திலர், ஐம்புலன்ஆம்

அம்பரம் தாம்மரை போல்திரி வாராய் அகல்நெஞ்சமே.

Meaning:

Oh my Mind! Tirumalai appan has the limbs as beautiful as the freshly blossomed red lotuses arising out of the Ocean; He is the Lord of SrI VaikuNTham and adorns the golden peetAmbaram on His waist. Those, who do not eulogize Him and jump in the barren interspaces of the five senses like the deers and frolic there are lowly ones and have to be avoided by You.

Comments:

அம்பரம் (amparam) means clothing, ocean, inter-space and the sky. The poet uses adroitly the many meanings of "amparam" in the four pAdams. ஆடகம் (ADakam) means gold as well as the dancing stage. அஞ்சன வெற்பரை (ancana VeRparai) refers to TiruvenkaTa Malai. His waist is covered by the golden vastram (தாம் அரை அம்பரம் சூழ்ந்தாரை tAm arai amparam cUzhntArai). மரை (marai) means deer, which jump and roam in the sky (அம்பரம் தாம்மரை போல் திரிவாரை amparam tAmmarai pOl tirivArai). The poet sternly warns his mind to leave such people.

பாயிரம் 12

நெஞ்ச உகந்தத்தை உமக்கு உரைத்தேன்; இற்றை நீடு இரவு ஒன்று

அஞ்ச உகம் தத்தை விளைக்கும்; என் ஆசை அது ஆம்; இதழ், சொல்,

கிஞ்சகம் தத்தை அனையீர்! இங்கு எனைக் கெடாது, விடும்

விஞ்ச கந்தத்தை விளைக்கும் துழாய் அண்ணல் வேங்கடத்தே.

Meaning:

Oh dear friends with color of your lips and your sweet speech resembling respectively of the red flowers of the drumstick tree and the parrot's vAk (speech)! I will reveal to you what is on my mind. This day's long night resembles the span of five yugams and is causing me a lot of sorrow. This suffering is because of the love I have for my Lord, who has left me. Please do not let me go to ruins by retaining me here any further. Please take me to Tirumalai, where my Lord lives and adorns the tuLasI mAlai having superior fragrance and save me.

Comments:

In the spirit of the pAsurams of ParAnkusa nAyaki and ParakAla nAyaki in TiruppullANI

pAsurams, the poet describes the sufferings from the viraha tApam as the night extends as though it were five yugams long (இற்றை நீடு இரவு ஒன்று அஞ்சு உகம் தத்தை விளைக்கும் iRRai nIDu iravu onRu ancu ukam tattai viLaikkum)". "தத்தை விளைக்கும் (tattai viLaikkum)" points to the intense sorrow caused by separation. About her tOzhi's red lips and beautiful speech, the poet compares them to the tender red flowers of the முருங்க மரம் (Murunga maram), கிஞ்சகம் (kincukam) and the enchanting speech of the parrot (தத்தை tattai).

பாயிரம் 13

வேங்கடத்து ஆரையும் ஈடேற்ற நின்றருள் வித்தகரைத்

தீங்குஅடத் தாரை புனைந்துஏத்திலீர் - சிறியீர்! - பிறவி

தாம்கடத் தாரை, 'கடத்தும்' என்று ஏத்துதிர்; தாழ் கயத்துள்

ஆம்கடத் தாரை விலங்கும் அன்றோ சொல்லிற்று, ஐயம்அற்றே.

Meaning:

Oh dear friends short on j~nAnam and anushThAnams! Our Lord, TiruvenkaTamuDaiyAn is standing on top of the VenkaTam hills to lift you out of the fierce ocean of samsAram and protect you all. You do not pray to this embodiment of j~nAnam and present Him with the sacred tUlaI garlands that He desires and eulogize Him to seek the anugraham of freedom from samsAric afflictions. You pray instead to the demi-gods to protect you. They are powerless and what little power they have is a result of the Supreme Master's blessings. Don't you recall the story of the King Elephant, Gajendran, which bleated out a soulful cry of "Adi mUlamE", when a wicked crocodile caught the leg of the elephant in its jaws and try to drag it down under the water. That elephant had no doubts about who is the Lord of all gods and directed its call for help to SrIman NarayaNan and revealed to the world the parabrahma tattvam of its Lord.

Comments:

The nAyaki addresses her friends as "சிறியீர்" (ciRiyIr, the little ones) in recognition of their shortcomings on divya j~nAnam and anushThAnams. They do not address the அருள் வித்தகன் (aruL vittakan), the protective j~nAna svarUpan, the Supremely intelligent One). and pray to Him to chase away their samsAric sorrows (பிறவி தாம்

கடத்தாரை கடத்தும் என்று ஏத்துதிர் piRavi tAm kaTattArai kaTattum enRu Ettutir).

The devotee of SrIman NarayaNan revealed to the world once the true meaning behind the nAmam of Adi mUlam (the primordial one with no beginning and end) to the world and addressed Him in its time of distress.

பாயிரம் 14

ஐயா! துவந்தனை நாயேனை, அஞ்சன வெற்ப! என்றும்
கையாது உவந்தனை; நின்னை அல்லால், கண்ணுதல்முதலோர்
பொய்யாது வந்து அனையார் முகம்காட்டினும், போற்றிஉரை
செய்யாது, வந்தனை பண்ணாது, வாக்கும்என் சென்னியுமே.

Meaning:

Oh Lord residing on top of the Mountain named AnjanAdri! You have accepted aDiyEn linked to the two kinds of KarmAs as Your refuge through my SaraNAgati and have granted aDiyEn freedom from fear (निर्भरः and निर्भयः nirbharaH and nirbhayaH) of abandonment! You have assured aDiyEn that You will gladly accept me as Your servant for all times and will not detest me ever and push me away. How can I not prostrate before You and praise Your kalyANa guNams, when You have provided unconditional Lordship over me in this manner? How can I eulogize the DevAs like Sivan and others and prostrate before them, even if they present themselves before me and offer boons? My tongue and head will not engage in their namaskArams.

Comments:

The poet refers to the compassionate Lord accepting his SaraNAgati, even if he was totally unfit to seek that great boon (நாயேனை துவந்தனை nAyEnai tuvantanai). Oh Lord residing on Anjana Giri (அஞ்சன வெற்ப! ancana veRpa!). You have granted me Your acceptance without hesitation and welcomed me joyously to perform nitya kaimkaryam as a mukta jeevan forever (என்றும் கையாது உவந்தனை enRum kaiyyAtu uvantanai). Even if the gods like Sivan truly present themselves before me, my tongue and head will not engage in praising them or falling at their feet (கண்ணுதல் முகம் காட்டினும், வாக்கும் என் சென்னியும் போற்றி உரை செய்யாது, வந்தனை பண்ணாது kaNNutal mukam kAttinum, vAkkum en cenniyum pORRi urai ceyyAtu, vantanai paNNAtu).

பாயிரம் 15

சென்னியில் அங்கை குவிக்கும்; உயிர்க்கும்; திகைக்கும்; நின்னை
உன்னி இலங்குஐயில் - கண்உறங்காள் - உயர் வீடணனை,

‘ மன்னி இலங்கையில் வாழ்க’ என்ற வேங்கடவாண மற்றும்ஓர்

கன்னிஇலம்; கைக்கில், நின்பேர் கருணைக்கடல் அல்லவே.

Meaning:

Oh Lord of Tirumalai, who blessed VibheeshaNan of superior j~nAnam and anushThAnams with the anugraha ASIrVAdham that He reign over the well established LankA and then coronated him! The daughter of mine, who got separated from You after enjoying Your divine companionship, is keeping her beautiful hands over her head praying for the boon of being reunited with You. Since she does not get her wish fulfilled, she will sigh time and again from her inability with her suffering. She will be in a state of confusion and would faint since she does not gain any cure for her problem. She will not close her bright and long, spear-like eyes since she is always thinking about You. We do not have any other daughter. Therefore, please take pity on our only daughter and do not reject her. If you cast her aside, Your very name, "the Ocean of Compassion" will not be appropriate for You. There will be harm to that name of Yours.

Comments:

"ஐயில்/aiyil" means the spear. இலங்கு ஐயில் (ilanku aiyil) refers to the spear like radiant eyes. The eyes are long like a spear reaching all the way to the ears almost. VibheeshaNan is saluted as "உயர் வீடணன் (uyar vIDaNan)" or the one with superior code of conduct although he was born as a brother to the immoral RAvaNan. He left his brother's side, when latter would not listen to him about returning SitA PirATTi to Her husband and make peace. The mother points out to the Lord that she has no other daughters (மற்று ஓர் கன்னி இலம்; கைக்கில் நின் பேர் கருணைக்கடல் அல்லவே maRRu Or kanni ilam; kaikkil nin pEr karuNaikkaDal allavE) and His rejecting her will cause harm to His well established name as the Ocean of Mercy. "கைப்பது (kaippatu)" refers to turning one's back on another without any display of mercy. It is a cold-hearted rejection.

பாயிரம் 16

கடமா மலையின் மருப்பு ஓசித்தாற்கு, கவிநடத்தத்

தடம்ஆம் அலைவற்ற வாளி தொட்டாற்கு, எந்தனி நெஞ்சமே,

வடமா மலையும், திருப்பாற் கடலும், வைகுந்த மும்போல்

இடம்ஆம் - அலைவுஅற்று நின்றும், கிடந்தும் இருப்பதற்கே.

Meaning:

The Lord during His avatAram as KrshNan broke the tusks of the gigantic royal elephant of Kamsan, KuvalayA pITham. During RAmAvatAram, the Lord led the army of monkeys

to Setukkarai to build the bridge to Lanka to cross the ocean and fight Ravana and bring back His PirATTi to Ayodhya. Prior to building the bridge, our Lord rested on darbha Sayanam to seek permission from the king of the Oceans to build the bridge over him. The Samudra RAjan ignored Sri Raman and thought it was just a weak human being and did not show up. The angry RaghurAman set a fire spitting arrow on His bow to dry up the ocean. The frightened Samudra RAjan rushed to the side of the Lord and sought forgiveness.

The poet reminds the Lord of TiruvenkaTam that the auspicious Tirumalai, the sacred Sri VaikuNTham and the beautiful Milky Ocean are three separate places for appearance in the standing, sitting and reclining postures (kOlam). Now, the poet asks the Lord of TiruvenkaTam to consider his heart lotus as the fittest place to reside in all the three modes (நின்ற, வீற்றிருந்த, சயன திருக்கோலங்கள்).

Comments:

The poet says: "என் தனி நெஞ்சமே, அலைவு அற்று, நின்றும், கிடந்தும், இருப்பதற்கே (en tani nencamE, alaivu aRRu, ninRum, kiDantum, iruppataRkE)". He describes that his heart lotus (நெஞ்சம் nencam) is a unique place to accommodate the TiruvenkaTamuDaiyan's standing posture (நின்ற திருக்கோலம் ninRa tirukkOlam), Sri VaikuNTha nAthan's seated mode (வீற்றிருந்த திருக்கோலம் vIRRIrunta tirukkOlam) and KsheerAbdi nAthan's reclining pose (சயன திருக்கோலம் Sayana tirukkOlam).

பாயிரம் 17

இருப்பது, அனந்தனில், எண்ணலில் வைகுந்தத்து, என்பர்; வெள்ளிப்

பருப்பதன், அம்தண் மலரோண், அறிகிலர், பார்அளந்த

திருப்பதன், நந்தன் மதலை நிற்கும்திரு வேங்கடம்என்

பொருப்பு - அது, அனந்தல் தவிர்ந்து, உயிர்காள்! தொழப் போதுமினே.

Meaning:

The learned ones with divya j~nAnam would state that the Lord as the Master of all cetanams and acetanams is seated on the divine throne of Adi Seshan at Sri VaikuNTham, a place, which is beyond our comprehension. That form of Sri VaikuNThanAthan is beyond the capabilities of KailASa vAsi, Sri Rudran or Brahma Devan born out of the lotus arising out of the Lord's navel. While that is so, Oh sentient beings, let us chase away our lethargy for offering our praNAmams to the Lord of TiruvenkaTam, who once measured the universe with His two steps and who was raised by Nandagopan as His own son at Gokulam. Here at Tirumalai, the Lord is easily accessible to one and all (saulabhyan) and is ready to lift up all, who seek His lotus feet

as refuge.

Comments:

The poet's clarion call to the baddha jeevans is:

"உயிர்காள்! அனந்தல் தவிர்ந்து, திருவேங்கடம் தொழப் போதுமினே (uyirkAL! anantal tavirntu, tiruvEnkaTam tozhap pOtuminE)". Oh sentient bound to samsAram! Please shed your laziness and get up to climb the TiruvenkaTam hills to worship the Lord standing on top of SeshAcalam. There He stays as the One who is easily accessible for ferrying the prapanna jeevans across the ocean of samsAram to SrI VaikuNTham.

பாயிரம் 18

போதார் அவிந்த வரையும்புகா அண்ட புற்பதத்தின்

மீதுஆர, இந்த வினைதீர்க்க வேண்டும் - மண் விண்ணுக்கு எல்லாம்

ஆதார! இந்தளம் தேன்பாடும் வேங்கடத்து அப்ப! நின்பொற்

பாதார விந்தம்அல்லால், அடியேற்குஒரு பற்று இல்லையே.

Meaning:

Oh Lord VenkaTeSA, the foundation stone for the bhU lokam and SrI VaikuNTham! Oh Lord, who resides at the grove filled mountain side, where the bees generate stuti about Your kalyANa guNams in the rAgam named indoLam! aDiyEn has nothing to hold on to except Your radiant lotus feet for protection. You must destroy all of my karmAs (pApams and puNyams) and lift me up to Sri VaikuNTham, Your Supreme Abode, which is eternal compared to the transient aNDa kOLangal, which are like the bubbles that are destroyed at the end of Brahma devan's life.

Comments:

The appeal to the Lord of TiruvenkaTam is: வேங்கடத்து அப்ப! நின்பொற்பாதாரவிந்தம் அல்லால், அடியேற்கு ஒரு பற்று இல்லை. (என்) வினை தீர்க்க வேண்டும் (vENkaTattu appa! nin poRpAdAra vintam allAI, aDIyERku oru paRRU illai. (en) vinai tIrkka vENDum).

பாயிரம் 19

பற்றி இராமல் கலைபோல் வெளுத்துஉடல் பாதிஇரா

வற்றி, இராப்பகல் நின்கண் பனிமல்கி, மாசு அடைந்து,

நிற்றி, இராக மொழிச்சியைப் போல்நெடு வேங்கடத்துள்

வெற்றி இராமனை வேட்டாய்கொல்; நீயும் சொல் - வெண் மதியே!

Meaning:

Oh silvery white Moon! You do not stay stationary at one place and keep moving everywhere, loose your lustre from these tiring journeys (nervous roaming), experience a gradual reduction in your kalais (digits) in the form of waning and you are covered with dew. In all these experiences, you are like the nAyaki with sweet voice experiencing viSlesham (intense sorrow from the separation from her Lord). She searches for her Lord all over with eyes filled with tears; her dress is full of dust from the wanderings and rolling on the floor with unquenchable sorrow. Her eyes are filled with tears day and night. Oh Moon! Are your sufferings arising also from desiring VijayarAaghavan residing at Tirumalai and not having the union (samSlesham) with Him like the nAyaki?

Comments:

The poet asks the dull looking, disheveled moon a question as to why it looks sorrowful like the nAyaki experiencing the pangs of separation from her Lord at Tirumalai: "நெடு வேங்கடத்துள் வெற்றி இராமனை வேட்டாய் கொல்; நீயும் சொல் - வெண் மதியே! (neDu vEnkaTattuL, veRRi irAmanai vETTAy kol; nIyum col - veN matiyE!).

பாயிரம் 20

மதிஆதவன் கதிர்மின்மினி போல்ஒளிர் வைகுந்தம் தா
மதியாது அவன்தர வாழ்ந்திருப்பீர் - வடவேங் கடவன்,
மதியாத வன்கடத்துள் தயிர்வாய்வைத்த மாயப் பிரான்,
மதியாதவன் உரம்கீண்டான், கழல் சென்னி வைத்திருமே.

Meaning:

Oh sentient! Please prostrate before the sacred feet of the Lord, who during His KrshNAvatAram stole all of the thick curd and ate it; He is the same Lord, who tore the chest of HiraNyan with the nails of His fingers and destroyed him. That Lord of Paramapadam is standing on top of the SeshAdri Hills in arCA form at TiruvenkaTam. Please bow before Him with bhakti! The fruits of such worship is the realization of the boon of residence at the Lord's Supreme Abode at SrI VaikuNTham, whose dazzling radiance makes the jyoti of the Moon and the Sun look like glow worms at night. The Lord will grant you residence at Paramapadam without delay and you would live there enjoying ParipoorNa brahmAnandam for ever.

Comments:

The poet asks us to lay our head at the sacred feet of the Lord of TiruvenkaTam (வடவேங்கடவன் கழல் சென்னி வைத்திருமே! vaDa vEnkaTavan kazhal cenni vaittirumE!). The fruits of that namaskAram would be the realization of the boon to reside permanently at the radiant Paramapadam with mukta jeevans and the nitya sUris (ஒளிர் வைகுந்தம் தாமதியாது அவன் தர வாழ்ந்திருப்பீர் oLIr vaikuntam tAmatiyAtu avan tara vAzhntiruppIr)

பாயிரம் 21

இருபது மந்தரத் தோளும், இலங்கைக்கு இறைவன் சென்னி
ஒருபதும், அந்தரத்தே அறுத்தோள், அப்பன், உந்திமுன்நாள்
தருபதுமம் தரவந்தன - நான்முகன் தான்முதலா
வருபதுமம் தரம்ஒத்த பல்சீவனும், வையமுமே.

Meaning:

The Lord of TiruvenkaTam during His RAmAvataram cut off the arrogant, RAvaNan's ten heads and the twenty huge (Mandara Mountain sized) shoulders right up in the sky so that they won't grow up again and completed thus His avatAra kAryam. From that Lord, TiruvenkaTamuDaiyAn's ancient navel lotus (nAbhi kamalam/பதுமம் patumam), arose infinite number (பதுமம் patumam) of jeeva rAsis starting from BrahmA and the universes.

Comments:

பதுமம் (patumam) means the lotus flower as well as a huge number. "உந்தி முன் நாள் தருபதுமம் தர வந்தன (unti mun nAL tarupatumam tara vantana)" refers to the appearance of the lotus flower during the ancient times. On that lotus flower, the Lord created infinite jeeva vargams including Brahma devan and the different universes (நான்முகன் தான்முதலா வருபதுமம் தரமொத்த பல்சீவனும், வையமுமே nAnmukan tAnmudalA varupatumam taramotta palcIvanum vaiyamumE)".

பாயிரம் 22

வையம் அடங்கலும் ஓர்துகள்; வாரி ஒருதிவலை;
செய்ய மடங்கல் சிறுபொறி; மாருதம் சிற்றுயிர்ப்பு;

தூய்ய மடங்கல்இல் ஆகாயம் தான்விரல் தோன்றும் வெளி -

வெய்ய மடங்கல் வடிவான வேங்கட வேதியற்கே.

Meaning:

For the Vedam celebrated Lord residing in Tirumalai, who took NarasimhAvatAram to protect His bhaktan (PrahIAdan), the Bhumi among the panca bhUtams is just a speck of dust. The appu (jala) tattvam is a drop of water. The Agni with the red flames is a small spark. The entire vAyu tattvam has the time span of one breath. The pure and unlimited sky (AkASam) in its entirety is the interspaces between the Lord's two fingers.

Comments:

The poet illustrates the miniscule nature of the panca bhUtams compared to the vastness of the mahat tattvam residing at TiruvenkaTam (வேங்கட வேதியற்கே vEnkaTa vEtiyaRkE).

பாயிரம் 23

வேதா, வடம்அலை, வெங்காவலன், கையில் விடுவித்து, என்னை

மாதா வடம்அலை கொங்கை உண்ணாது அருள் - மண் அளந்த

பாதா! வடம்அலைமேல் துயின்றாய்! கடற்பார் மகட்கு

நாதா! வடமலையாய்1 அலர்மேல் மங்கை நாயகனே!

Meaning:

Oh Lord of TiruvenkaTam, who measured the Universe with Your sacred foot! Oh BhagavAn, who performed yoga nidrai on the floating banyan tree leaf during praLayam time! Oh Consort of BhUmi Devi girdled by the Oceans! Oh EmperumAn residing in the sacred hill at North! Oh nAyakan of Sri AlarmEl Mangai of TirucchAnUr (Sukha Puri)! Please bless aDiyEn from the hands of Brahma devan and Yaman (birth and death cycles linked to samsAram) so that aDiyEn does not get nourishment from a mother with AbharaNams adorning her breasts!

Comments:

The poet prays for release from endless cycles of births and deaths and experiencing samsAric afflictions. He appeals movingly to Sri VenkaTa nAyakan to free him from feeding on mother's milk through endless rebirths due to his accumulated karmAs (puNyams and pApams).

பாயிரம் 24

நாயகராத் திரியும் சில தேவர்க்கு நாண் இலை கொல்
தூய கராத்திரி, 'மூலம்' எனாமுனம், துத்திப் பணிப்
பாயக ராத்திரி மேனி அம்மான், பைம்பொன் வேங்கடவன்,
தீய கராத்திரி சக்கரத்தால் கொன்ற சீர்கண்டுமே?

Meaning:

Is not there any shame for the devAs, who think they are gods even after knowing about the Supremacy of TiruvenkaTamuDaiyAn's vaibhavam in coming to the rescue of His bhaktan, whose leg was under the powerful grip of the jaws of a fierce crocodile? Our Lord came to the rescue of the pious King of the elephants and rushed to the site of the Gajendran's suffering even before His bhaktan addressed Him as "Adi mUlam" and sought His help to be freed from the crocodile's unrelenting jaw. The Lord with the dark hue resembling the night, rushed out of His soft bed of Adi Seshan to the pond side to rescue His bhaktan from death.

Comments:

TiruvenkaTamuDaiyAn's vaibhavam (சீர் cIr) is being celebrated by the poet by posing a rhetorical question to the shameless devAs, who strut about thinking that they are the most powerful gods. The poet asks them whether they remember the incident, when the Lord rushed out of His comfortable bed in response to the elephant's soulful cry, mounted on GaruDan to the site, where Gajendran was losing his strength in the fight against the crocodile and used His swirling cakram to kill the crocodile and rescue His devoted bhaktan. The devAs are described as egotistic demi-gods running around thinking that they are supreme gods (நாயகராத் திரியும் சில தேவர் nAyakArAka tiriyum cila dEvar). He says that they have no shame in strutting about the world thinking that they are great ones (சில தேவர்க்கு நாண் இலை cila dEvarckku nAN ilai) even after witnessing the Lord of TiruvenkaTam rushing to the pond side before Gajendran belted out His name as "Adi mUlam" to rescue His Parama bhaktan (மூலம் எனாமுனம் பைம்பொன் வேங்கடவன் சக்கரத்தால் கொன்ற சீர் கண்டுமே mUlam enA munam paimpon vEnkaTavan cakkarattAl konRu cIr kaNDumE).

பாயிரம் 25

கண்டவன், அந்தரம், கால், எரி, நீர், வையம் காத்து, அவை மீண்டு
உண்டவன், அம்தரங்கத்து உறைவான்; உயர் தந்தை தமர்

விண்டவன், அந்த மேலவன், வேங்கடமால் அடிமை

கொண்ட அனந்தரத்து, உம்பேர் நினைக்கவும் கூற்றுரி அஞ்சுமே.

Meaning:

Oh people, after you commence your kaimkaryams for the Lord of Tirumalai and continue with them, Yaman would not dare even to think about your names as potential objects for punishment! He will keep his distance from you as Sri Venkatesa bhaktAs. The Lord of TiruvenkaTam is the Creator of the panca bhUtams and their Protector during the mahA praLayam (end of the kalpams) by safely holding them in a small portion of His stomach. He is the One, who rests on the Milky Ocean as well as at Paramapadam. He has no revered Father (உயர் தந்தை விண்டவன் uyar tantai viNDavan) or superiors or equals to Him.

Comments:

He is the creator (கண்டவன் kaNDavan) of the panca bhUtams. He is the protector of the panca bhUtams (அந்தரம், கால், எரி, நீர், வையம் காத்து antaram, kAl, eri, nIr, vaiyam kAttu) after swallowing them during praLaya kAlam for safe keeping. He releases them at the beginning of a new kalpam. After the cetanan engages in kaimkaryams for the Superior One (மேலவன் mElavan) and becomes His bonded servant, even Yama Dharman will be afraid to think about him (வேங்கடமால் அடிமை கொண்ட அனந்தரத்து, உம் பேர் நினைக்கவும் கூற்று அஞ்சுமே vEnKaTamAl aDimai koNDa anantarattu, um pEr ninaikkavum kURRu ancumE).

பாயிரம் 26

அஞ்சு அக்கர வட மூலத்தன், போதன், அறிவு - அரிய

செஞ்சக்கர வட வேங்கட நாதனை - தேசத்துள்ளீர் -

நெஞ்சக் கரவடம் நீக்கி இன்றேதொழும் நீள்மறலி

துஞ்சக் கரவடம் வீசும் அக்காலம் தொழற்கு அரிதே.

Meaning:

Oh people of the land! Please banish the deceit in your minds and offer your namaskArams to the Lord of TiruvenkaTam, who holds a fiery red disc, SudarSanam on His hand. He is difficult to know by Lord Sivan sitting at the shade of the banyan tree and who is associated with the pancAkshri mantram. The Lord of TiruvenkaTam is equally hard to comprehend by Brahma Devan as well, the father of Lord Sivan. Oh people, do offer your namaskArams to TiruvenkaTamuDaiyAn right away since you would not be able to do so at the time of your death, when the big bodied Yaman

approaches you with his noose to snatch your jeevan away.

Comments:

"அஞ்சு அக்கர வட மூலத்தன் (ancu akkara vADa mUlattan)" refers to Lord Sivan linked to the mantram with five letters (pancAkshari). "போதன் (pOtan)" is Brahma devan with His seat on a lotus. "கரவடம் (kAravaDam)" means cheating/deceitful behavior. The poet's advise is to worship today itself, "இன்றே தொழும் (inRE tozhum)". The reason for this recommendation is given as: "நீள் மறலி துஞ்சக் கரவடம் வீசும் அக்காலம் தொழர்க்கு அரிதே (nIL maRali tuncak kAravaDam vIcum akkAlam tozhaRkku aritE)". It is indeed impossible to think of worshipping the Lord at the time, when Yaman of huge size approaches you and throws his noose (கரவடம் kAravaDam) to take away your souls to mete out the right punishments.

பாயிரம் 27

தொழும்பால் அமரர் தொழும் வேங்கடவன், சுடர்நயனக்

கொழும்பாலனை ஒருகூறு உடையான், நந்த கோபன் இல்லத்து

அழும்பாலன் ஆகிய காலத்து, பேய்ச்சி அருத்து நஞ்சைச்

செழும்பால் அமுது என்று உவந்தாற்கு என்பாடல் சிறக்கும் அன்றே?

Meaning:

aDiyEn's pAyirams would be specially desired by Lord Venkatesan, who is worshiped by the DevAs as His liege (அடிமைகள்). This benevolent Lord of TiruvenkaTam has given the right side of His chest as a place of residence for Lord Sivan with Agni as His third eye on His broad forehead. This same Lord during His KrshNAvatAram days pretended to weep from hunger and sucked with relish the poisonous milk held in the breasts of the Raakshasi PootanA as though it was most tasteful nourishment.

Comments:

The devAs worship Lord VenkaTeSan since they are His bonded servants (தொழும்பால் அமரர் தொழும் வேங்கடவன் tozhumpAl amarar tozhum vEnkaTavan). He has His grandson with Agni netram on His forehead as a part of His body and gives him a place on the right side of His tirumEni (சுடர் நயனக் கொழும்பாலனை ஒரு கூறு உடையான் cuDar nayanak kozhumpAlanai oru kURu uDaiyAn). Once upon a time in Gokulam, when He grew up as the son of Nandagopan, He kept on crying as though He was

hungry (நந்தகோபன் இல்லத்து அழும்பாலன் ஆகிய காலத்து nandakOpan illattu azhumpAlan Akiya kAlattu) and welcomed the poisonous milk fed by PootanA from her breasts as though it was nourishing nectar (பேய்ச்சி அறுத்து நஞ்சைச் செழும்பால் அமுது pEycci aRuttu nancaic cezhumpAl amutu) and sucked the life out of her. For that mAyAvi, would not my poems be specially desirable (வேங்கடவனுக்கு என் பாடல் சிறக்கும் அன்றே? vEnkaTavanukku en pADal ciRakkum anRE?).

பாயிரம் 28

சிறக்கும் பதம்தருவார், திருவேங்கடச் செல்வர்; செய்ய

நிறக்கும் பதம்தொழுது உய்ய எண்ணீர் - நெறியில் பிழைத்து

மறக்கும் தந்தியும், சேலும், அசுணமும், வண்டினமும்,

பறக்கும் பதங்கமும்போல், ஐவரால் கெடும் பாதகரே!

Meaning:

The elephant with prominent forehead (mattakam/mastakam) known for its angry nature, the jumping fish, the bird known as asuNam (அசுணம்) the varieties of bees and the fireflies die out of their mistakes. Oh people with abundant sins! You will be destroyed by the manipulations done by your five senses, sway away from the righteous path and will be destroyed like the angry elephant and others, which stay away from their rightful codes of conduct. Please think about redeeming yourselves from the harm done by your five senses with the anugraham of the Lord of TiruvenkaTam, who can grant you the lofty wealth of residence at His SrI VaikuNTham. He is the Master of all aiSvaryams. Please seek as refuge the lotus red feet of SrI VenkaTanAthan and be saved!

Comments:

The Lord of TiruvenkaTam will give a very high status (சிறக்கும் பதம் தருவார், திருவேங்கடச் செல்வர் ciRakkum padam taruvAr, tiruvEnkaTa celvar). Please worship His sacred feet to gain Paramapadam (நிறக்கும் பதம் தொழுது உய்ய எண்ணீர் niRakkum padam tozhutu uyya eNNIr). Do not get destroyed being driven by your five senses just like the impulsive fish, the hurrying bees, the bird named asuNam and the fire flies that approach the fire. The asuNam is a sound sensitive bird. It will be joyous, when it hears delectable music and will die when it hears loud noises like the harsh sounds arising from the beating of a sound instrument.

பாயிரம் 29

பாதம் அராஉறை பாதளத் தூடு, பகிரண்டத்துப்
போதுஅமர் ஆயிரம் பொன்முடி, ஓங்கப் பொலிந்து நின்ற
நீதமர் ஆனவர்க்கு, எவ்வாறு - வேங்கடம் நின்றருளும்
நாத! மராமரம் எய்தாய்! - முன்கோவல் நடந்ததுவே?

Meaning:

Oh Lord of TiruvenkaTam standing on top of the Sesha Giri to bless also the devout jeevans! Oh mighty Lord, who pierced seven teak trees (Saala Vrukshams) with one arrow! During Your TrivikramAvatAram, Your sacred feet pervaded the pAtALa lokam, where the snakes live and Your crown hit the boundaries of the aNDams and pierced them as You grew up and up. At that time, You displayed Your viSva rUpam and Your thousands of heads adorned with flower garlands. Oh Lord! Please explain how You managed to walk to TirukkovalUr to bless Your deep devotees/tamar-s தமர் (the Mudal AzhvArs) to receive their three Prabandhams!

Comments:

The poet asks the Lord of TiruvenkaTam to explain the mystery behind Him walking to TirukkovalUr to bless the three AzhvArs (Poykai, BhUtam and pEy): (வேங்கடம் நின்றருளும் நாத! நீ தமர் ஆனவருக்கு எவ்வாறு முன்கோவல் நடந்ததுவே? vEnkaTam ninRaruLum nAtha! nI tamar Anavarkku evvARu mun kOval naDantatuvE?). He asks the Trivikrama rUpi, TiruvenkaTamuDaiyAn as how He covered the long distance from Tirumalai to TirukkovalUr to be close to the three ParamaikAnti AzhvArs.

பாயிரம் 30

நடைக்கு - அலங்கார மடவார் - விழிக்கு, நகைக்கு, செவ்வாய்க்கு
இடைக்கு, அலங்கு ஆர முலைக்கு, இச்சையான இவன்என்று என்னை,
படைக்கலம் காணத் துறந்தே, நமன்தமர், பற்றும் அன்றைக்கு
அடைக்கலம் காண் - அப்பனே! அலர்மேல் மங்கை அங்கத்தனே!

Meaning:

Oh My Master having AlarmEl Mangai PirATTi on Your broad chest! Please note that aDiyEn is taking refuge at Your sacred feet already today to protect myself during the final moments of my life, when I would not be able to pray to You for escape from the noose of Yaman, who will be arriving with His servants to mete out the appropriate punishments to me for all of my adharmic ways such as lusting after the gait, smile,

eyes, red lips, beautiful waist and breasts of young women! I have now become the object of protection by You.

Comments:

Oh Lord (அப்பனே appanE!) Oh BhagavAn with Your dear consort on Your vakshasthalam (அலர்மேல் மங்கை அங்கத்தனே! alarmEl mangai angattanE!). I have succumbed to many sensual temptations. When the servants of Yaman use their pASams (noose) to take my soul to their land to subject me to all kinds of harsh punishments for all lapses and temptations, I need to be rescued by You. That is why, I do not want to wait until the last moment but hold on to Your feet for rakshaNam right now.

பாயிரம் 31

அங்கம் அலைக்கும் வினையால் அலமரவோ, உனக்கும்
அம்கமலைக்கும் அடிமைப்பட்டேன்? அரவ்ப ஆன் பரி -
அங்க, மலைக் குடையாய், அக்கராவுடன் அன்று அமர்செய்
அங்க மலைக்கு முன் நின்றருள் வேங்கடத்து அற்புதனே!

Meaning:

Oh Lord with the cot (bed) of Adi Seshan! Oh Lord, who held Govardhana Giri as an umbrella to protect the GopAs, Gopis and the cattle from Indran's fury! Oh Lord with wonderful attributes and actions appearing before the mighty elephant with its leg gripped by the jaw of the determined crocodile with intent to kill that elephant! Oh Lord of TiruvenkaTam, who appeared before that bhaktan, Gajendran, to protect him by the slaying of the crocodile with Your cakram! aDiyEn has surrendered unto You and to Your Devi to overcome the bad karmAs that are harming my body.

Comments:

This pAyiram is addressed to the mysterious one at VenkaTam hills (வேங்கடத்து அற்புதன் vEnkaTattu aRbutan) and His devi (கமலை kamalai). The mighty size of the elephant with strong limbs and the Lord appearing before that Gajendran fighting the crocodile is referred to as: "அக்கராவுடன் அன்று அமர்செய் அங்க மலைக்கு முன் நின்றருள் வேங்கடத்து அற்புதனே akkarAvuDan anRu amar cey anga malaikku mun ninRaruL vENkaTattu aRbutanE).

பாயிரம் 32

அற்ப ரதத்து மடவார் கலவியும், ஆங்கு அவர்கள்
நல்பரதத்து நடித்தலும், பாடலும், நச்சி நிற்பார்
நிற்ப; ரதத்து கதிர்தோயும் வேங்கடம் நின்றருளும்
சிற் பரதத்துவன் தாள்அடைந்தேன், முத்தி சித்திக்கவே.

Meaning:

Unlike those misguided persons longing for the company of the beautiful young women for carnal pleasures and spending my time watching their skillfully executed Bharata nATyam dances and listening to their sweet songs, aDiyEn has sought as refuge the embodiment of the divine wisdom standing on top of Tirumalai as KaruNA mUrti and as the meaning of Supreme tattvams. Here at Tirumalai, sUryan crawls between the peaks of the Seven Hills on his chariot drawn by the seven horses and thus offers his worship at the Lord's TiruvaDi.

Comments:

The poet declares that he has surrendered at the sacred feet of the Lord of Tirumalai, the Supreme tattvam, to gain the phalan of Moksham: "வேங்கடம் நின்றருளும் பரதத்துவன் தாள் அடைந்தேன், முத்தி சித்திக்கவே (vEnkaTam ninRaruLum paratattuvan tAL aDaintEn, mutti cittikavE").

பாயிரம் 33

' சித்திக்கு வித்து அதுவோ, இதுவோ?' என்று தேடி,பொய்ந்நூல்
கத்திக் குவித்த பல்புத்தகத்தீர்! கட்டுரைக்க வம்மின்

‘ அத்திக்கு இத்தனையும் உண்ட வேங்கடத்து அச்சுதனே

முத்திக்கு வித்தகன்’ என்றே சுருதி முறையிடுமே.

Meaning:

Oh people! You have lots of books with you. You are eager to know about the Supreme Being, who could most assuredly grant You moksham. Towards this end, you study intensely and recite loudly source text books on all philosophies until your throat hurts. You become thoroughly confused and your researches do not shed light on the root cause and means to gain moksham! You end up believing and propagating the incorrect path ways to moksham built by avidika philosophies and kudrshTi matams, which have been soundly rejected by our AcAryAs. Please listen to the true source rooted in the Vedams for certain moksham and follow it without doubt. What Vedams instruct us repeatedly is that the Lord of TiruvenkaTam, who swallowed the sea girdled universe during the praLaya kAlam to protect the jeeva rAsis is the j~nAna svarUpi standing eternally for us as the unfailing means (upAyam) and the true phalan of the pursuit of that upAyam.

Comments:

The poet takes pity on those chasing bookish knowledge by wasting their time doing research on various sAdanAs to gain freedom from the cycles of births and deaths (moksham) and points out that the Lord of TiruvenkaTam (வேங்கடத்து அச்சுதன் vEnakaTattu accutan) is the only Supreme Being, who can bless one with moksha sukham through the sAdakan's observance of Bhakti or Prapatti yogam. The poet asserts that Lord TiruvenkaTamuDaiyan is the embodiment of j~nAnam leading to moksham (முத்திக்கு வித்தகன் muttikku vittakan). The journey to fall at other god's feet is like travel in the wilderness instead of comfortably traveling by the right royal road.

பாயிரம் 34

முறையிடத் தேவர் இலங்கை செற்றான், முது வேங் கடத்துள்

இறைஇடத்தே சங்குஉடையான், இனி, என்னை ஆண்டிலனேல்,

தறைஇடத்தே உழல் எல்லாப் பிறவி தமக்கும் அளவு

உறைஇடத் தேய்ந்திடும், இவ்வாந்தி வானத்து உடுக்குலமே.

Meaning:

The suffering devAs of the world appealed to the Lord to free them from the sufferings caused by the King of Lanka (RAvaNan). The Lord of TiruvenkaTam adorning the Paancajanyaam on His upper left hand responded and destroyed the evil RAvaNan and his retinue and restored dharmic way. If that gracious Lord of TiruvenkaTam does not accept aDiyEn as His servant even after my SaraNAGati at His sacred feet, aDiyEn will

end up with endless cycles of births and deaths in this samsAra maNDalam. Under those circumstances, my repeated cycles of births and deaths would exceed the number of stars in the sky.

Comments:

"முது வேங்கடம்" (mutu vEnkaTam) refers to the timeless, ancient divya desam of TiruvenkaTam. "இறை இடத்தே சங்கு உடையான் (iRai iDattE canku uDaiyAn)" lets us know that the abode of His Paancajanyam (divine Conch) is the left hand of the Lord. "தறை இடம் (taRai iDam)" refers to this earth (leelA vibhUti). The poet laments that he would have countless births in this samsAric world, if the Lord of TiruvenkaTam does not accept him as His servant (aDimai) and those births would be larger in number than the assembly of stars (உடுக்குலம் uDukkulam) in the sky.

பாயிரம் 35

உடுக்கும் உடைக்கும், உணவுக்குமே உழல்வீர்! இன்றீர்
எடுக்கும் முடைக்குரம்பைக்கு என்செய்வீர்? இழிமும் மதமும்
மிடுகும் உடைக்குஞ்சரம் தொட்ட வேங்கட வெற்பர் அண்ட
அடுக்கும் உடைக்கும் அவர்க்கு ஆட்படுமின், அனைவருமே.

Meaning:

Oh people running helter-skelter for food to fill your stomach and vastrams to cover your limbs! What kind of means are you going to seek to end your ignoble births once and for all in this samsAra maNDalam? The sure means to get rid of the samsAric cycles is to have the darSana saubhAgyam of the Lord of TiruvenkaTam, who placed His auspicious hand as an indication of abhayam on the head of the mighty Gajendran generating three kinds of fluids linked to his state of rut at the time of his intense suffering caused by the crocodile. He is the One, who swallows the entire world and its entities during praLayam and releases them at the end of that praLaya kAlam. The poet recommends us to climb the TiruvenkaTam hills and perform SaraNAgati at the sacred feet of the Lord standing there to bless us.

Comments:

குஞ்சரம் (kuncaram) refers to elephant. "குரம்பை" (kurampai) means a little hut, the body that houses the jeevan. The only upAyam to end the repeated entries into different SarIrams is to perform SaraNAgati to the Lord standing on top of the VenkaTam hill (வேங்கட வெற்பர் அவர்க்கு ஆட்படுமின் vEnkaTa veRpar avarkku ATpaDumin). This is the upadeSam of the poet.

பாயிரம் 36

வரும்மஞ்ச அனவன் ஒருவனையே உன்னி வாழ்ந்தும் -தொண்டர்!
கருமம் சனனம் களைந்துஉய்ய வேண்டில்; கருதிற்று எல்லாம்
தரும்அஞ்சன வெற்பன் தாள் - தாமரையைச் சதுமுகத்தோன்
திருமஞ்சனம் செய்புனல் காணும், ஈசன் சிரம் வைத்ததே.

Meaning:

Oh servants of the Lord! if You wish to end your births caused by your karmAs and wish to enter Paramapadam from where you do not ever return, please meditate and eulogize the matchless Lord of TiruvenkaTam with the dark hue of the clouds of the rainy season (kALa megham). He will grant you all saubhAgyams including the great boon of Mukti. Brahma devan performed tirumancanam for the lotus feet of the arca form of TirunArAyaNan at Tirumalai and those waters used in that tirumancanam is held on the head of Lord Sivan (GangAdharan).

Comments:

The poet's upadeSam for getting release from samsAra bandhams is to seek the lotus feet of the Lord of TiruvenkaTam as our refuge (கருமம் சனனம் களைந்து உய்ய வேண்டில், எல்லாம் தரும் அஞ்சன வெற்பன் தாள் கருது karumam cananam kaLaintu uyya vENDil, eIAm tarum ancana veRpan tAL karutu).

சனனம் (சன்மம்) cananam (janmam)

பாயிரம் 37

' சிரம்தடிவான் இவனோ?' என்றுஅயன் வெய்யதீய சொல்ல,
கரம்தடிவான் தலை கவ்வ, பித்து ஏறலின், கண்ணுதலோன்
இரந்துஅடி வீழ, துயர்தீர்த்த வேங்கடத்து எந்தை கண்டர்
புரந்து அடியேனைத்தன் பொன் - அடிக்கீழ் வைக்கும் புண்ணியனே.

Meaning:

The Lord residing at TiruvenkaTam is the pariSuddha mUrti one, who protects aDiyEn by placing my head at His tiruvaDi. He is the one, who removed the shame and sufferings of Lord Siva, when He was cursed by His father, Brahma Devan to beg for His food with the skull that He had just plucked.

Comments:

The dayA guNam of the Lord of Tirumalai is saluted here.

The angry outburst of Sivan leading to the plucking of one of the five heads of Brahma devan arose from the taunt of latter stating that Sivan will not dare to pluck His head and SivA carried out the threat. Sivan went ahead and plucked His Father's head to prove that he will do it. That muscular head of BrahmaA stuck to His palm and He had to use that skull to receive the alms to sustain Himself. The most compassionate Lord of TiruvenkaTam banished the curse that Lord Sivan suffered from and made the skull drop down from His grandson's palm. The Lord of Tirumalai became thus, "the hara cApa vimocana mUrti".

Sri VenkaTanAthan not only banished the curse hurting Lord Sivan but it also placed the poet's head at His sacred feet and accepted His saraNAgati. The poet salutes Lord Sivan's recovery from curse of His Father this way:

"கண்ணுதலோன் துயர் தீர்த்த வேங்கடத்து எந்தை kaNNutalOn tuyar tIrta vEnkaTattu entai"). The poet salutes the Lord of Tirumalai for being compassionate to provide abhaya pradAnam to him by placing his head at His sacred feet: "புரந்து அடியேனைத் தன் பொன் அடக்கீழ் வைக்கும் புண்ணியனே purantu aDiyEnai tan pon aDikkIzh vaiikum puNNiyaNE").

பாயிரம் 38

புண்ணியம், காமம், பொருள், வீடு, பூதலத்தோர்க்கு அளிப்பான்
எண்ணிஅம் காமன் திருத்தாதை நிற்கும் இடம்என்பரால்
நண்ணி அங்குஆம் அன்பரைக் கலங்காத் திருநாட்டு இருத்தி,
மண்ணியங்காமல் பிறப்பு அறுத்து, ஆளு வடமலையே.

Meaning:

The father of Manmathan, TiruvenkaTamuDaiyan resides at Tirumalai to bless the

denizens of this earth with the four kinds of PurushArthams (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு aRam, poruL, inpam, veeDu). He stays there in standing pose to grant the noblest of His boons for the devotees arriving at TiruvenkaTam (i.e.), the residence at the eternal and never changing SrI VaikuNTham, His Supreme Abode. This way, He chases away the endless cycles of births and deaths of PrapannAs and protects them.

Comments:

Here the beautiful Lord, father of His son, Manmathan (காமன் திருத்தாதை kAman tituttAtai), is saluted for His divya saundaryam. The Lord is extremely beautiful than His beautiful son. For the earthlings, the Lord grants the four ultimate goals of Life, "புண்ணியம், காமம், பொருள், வீடு (puNNiyam, kAmam, poruL, veeDu)". For those, who climb the hills and arrive at His sannidhAnam, He grants the grandest of boons of non-return to the earth ever again (மண் இயங்காமல் பிறப்பு அறுத்து, ஆளும் maN iyankAmal piRappu aRuttu, ALum) PerumAL.

பாயிரம் 39

வடம்அலை அப்பன்னகம் சேர்ந்தவன்; இடைமங்கை கொங்கை

வடம்அலையப் பன்அரும் போகம் தூய்த்தவன்; மாயன் கண்ணன்;

வடமலை அப்பன் - அடி போற்றி ஐவர் மயக்குஉறு

வடம்அலையப் பன்னிரு நாமம் நாவின் மலக்குவனே.

Meaning:

aDiyEn will repeat without interruption the twelve sacred names of the Lord of Tirumalaiyappan to get rid of the deceit caused by the five sensory organs. He is the One with wondrous powers and took KrshNAvatAram and enjoyed infinite bliss with Nappinnai of the cowherd clan adorning many pieces of jewelry on Her breasts, which moved as they enjoyed conjugal pleasures together. Lord TiruvenkaTamuDaiyAn is the One, who floated on a banyan leaf (Ala ilai) in the middle of the immense waters of the mahA praLayam as VaTapatra Saayi. He is also the KsheerAbdi nAthan, who rests on His serpent bed on the Milky Ocean.

Comments:

KaNnan, the mAyAvi is TiruvenkaTamuDaiyAn. I will use my tongue to recite ceaselessly His twelve names to cleanse it of all the negative impacts caused by the five sensory organs (அடி போற்றி ஐவர் மயக்குஉறு வடம் அலையப் பன்னிரு நாமம் நாவின் மலக்குவனே aDi pORRi aivar mayakku uRu vaDam alaiyap panniru nAmam nAvin malakkuvanE). His enjoyment of Nappinnai PirATTi as Her nAthan is described by

the poet this way: "இடை மங்கை கொங்கை வடம் அலையப் பன் அரும் போகம் துய்த்தவன் iDai mangai konkai vaDam alaiyappa pan arum bOkam tUyttavan").

பாயிரம் 40

மலங்கத் தனத்தை உழன்றுஈட்டி, மங்கையர் மார்பில் வடம்
அலங்கத் தனத்தை அணையநிற்பீர்! அப்பன், வேங்கடத்துள்
இலங்கு அத்தன், அத்தைமகன் தேரில் நின்று, எதிர் ஏற்ற மன்னர்
கலங்க, தன் நத்தைக் குறித்தானைப் போற்றக் கருதிமினே.

Meaning:

Oh people, who strive hard to assemble wealth in many ways and present them in the form of precious jewelry to be adorned on the breasts of young women, whom you wish to enjoy sensual pleasures with as these jewelry moves around! Please turn your minds from such evanescent pleasures and direct them instead towards our Lord of Tirumalai, who sat as PArthasArathi in front of the chariot of Arjunan, the son of His aunt, Kunti and blew His conch to create terror in the hearts of the armies of KauravAs assembled to fight the PaaNDavAs.

Comments:

The poet's description of the anxiety of the sensuous people chasing after wealth to present jewelry to please the pretty women for gaining perishable pleasures is apt (தனத்தை உழன்று ஈட்டி, மங்கையர் மார்பில் வடம் அலங்கத் தனத்தை அணைய நிற்பீர்! tanattai uzhanRu Itti mangaiyar mArpil vaDam alankat tanattai aNaiya niRpIr!). The poet asks them to turn their minds instead to Lord Parthasarathy, who blew His conch, Paancajanya in the battle field at Kuru Kshetram and generated terror in the minds of the enemies of the PaaNDavAs (வேங்கடத்துள் இலங்கு அத்தன், அத்தை மகன் தேரில் நின்று, எதிர் ஏற்ற மன்னர் கலங்க தன் நத்தைக் குறித்தானைப் போற்றக் கருதுமினே vEnkaTattuL ilanku attan, attai makan tEriL ninRu, etir Erra mannar kalanka tan nattaik kuRittAnaip pORRak karutuminE). நத்தை (nattai) means a conch and this time, it is the divine Conch of Lord TiruvenkaTavan.

பாயிரம் 41

கருத்து ஆதரிக்கும் அடியேனைத் தள்ளக் கருதி கொலோ,
திருத்தாது அரிக்கும் ஐவர்க்குஇரை ஆக்கினை? -செண்பகத்தின்

மருத்தாது அரிக்கும் அருவி அறாவட வேங்கடத்துள்

ஒருத்தா! தரிக்கும்படி எங்ஙனே, இனி உன்னை விட்டே!

Meaning:

Oh Matchless Lord residing at Tirumalai, where the fragrant pollens of CaNpaka flower float down the waterfalls all the time! You have made aDiyEn, Your devoted servant, the desirable food for the five senses and rejected me in stead of protecting me from them. How can aDiyEn redeem myself without Your helping hand? There is no other path that aDiyEn knows about.

Comments:

The depth of despair on the part of the poet based on the doubt that the Lord of TiruvenkaTam might have gotten angry at him and rejected him to become the food of the five senses. The devout bhaktar of the Lord of TiruvenkaTam is more hurt that the Lord did not take the initiative to correct him and bring him close to Him. He cries out:

"கருத்து ஆதரிக்கும் அடியேனை தள்ளக் கருதிக் கொலோ, திருத்தாது அரிக்கும் ஐவர்க்கு இரை ஆக்கினை!" (karuttu Adarikkum aDiyEnai taLLak karutik koLO, tiruttAtu arikkum aivarkku irai Akkinai!). Oh one and only Lord residing at TiruvenkaTam (வேங்கடத்துள் ஒருத்தா! vEnkaTattuL oruttA!). How can You abandon aDiyEn? Where is the way to redeem myself without Your abundant grace? (தரிக்கும்படி எங்ஙனே, இனி உன்னை விட்டே? tariikumpaDi eññanE, ini unnai viTTE?)

பாயிரம் 42

உன்னைக் கரிய மிடற்றன், அயன்முதல் உம்பர்எல்லாம்

பொன்னைக் கரிஒத்த போதும், ஒவ்வார் - புகழ்க் கோசலைஆம்

அன்னைக்கு அரியமுத்தே! அப்பனே! உன்னை அன்றி, பின்னை,

முன்னைக் கரிஅளித்தாய்க்கு, உவமான மொழி இல்லையே.

Meaning:

Oh the precious pearl like son of the glorious Mother KausalyA! Oh TirumalayappA! Even when the black burnt wood (cinder/ கரிக்கட்டை) matches the invaluable gold in value, the devAs like BrahmA and Sivan would not come anywhere close to You in their vaibhavams. Thou art matchless (TannoppArillappan). Therefore, Oh Gajendra rakshaka svAmi! We can compare You only to Yourself as the Supreme Being with unmatched vaibhavams!

Comments:

Gods like Brahma and Siva will never match You in guNAdiSayams (அயன் முதல் உம்பர் எல்லாம் உன்னை ஒவ்வார் ayan mutal umpar ellAm unnai ovAr). Therefore, we can compare You to Yourself only and not to anyone else (உன்னை அன்றி, பின்னை உவமான மொழி இல்லையே unnai anRi, pinnai uvamAna mozhi illaiyE).

பாயிரம் 43

இல்லை கண்டீர் இன்பம்; துன்பம் கண்டீர் - கண்ட ஏந்திழையார்

சொல்லை கண்டு, ஈர்அமுது, என்னும் தொண்டீர்! - தொல்அசுரன்நிறம்

கல்ஐக் கண்டீர வத்தை, திருவேங்கடக் காவலனை

மல்லைக் கண்தீர்தரத் தேய்த்தானை, வாழ்த்துமின், வாழுகைக்கே

Meaning:

Oh people of the world praising the speech of the pretty women adorning beautiful AbharaNams as delicious tasting kalkaNDU and serve them thinking that this experience is like enjoying cool nectar! Please learn that there is no true joy in following such an ignoble path. If You wish to gain and retain paripoorNa brahmAnandam, please eulogize Tirumalaiyappan and sing PallANDu to Him as the HiraNya samhAra mUrti!

Comments:

Like ThoNDaraDippoDi AzhvAr's upadeSams for rejecting false pleasures in favor of true Anandam in His TirumAlai pAsurams, the poet tells those who run after sensual pleasure and asks these misguided people declaring servitude to pretty women to dedicate their kaimkaryams to the Lord of Tirumalai alone, eulogize Him and gain a noble life (தொண்டீர்! திருவேங்கடக் காவலனை வாழ்த்துமின், வாழுகைக்கே toNDIr! tiruvEnkaTak kAvalanai vAzhttumin vAzhukaikkE). There is no other bliss principle compared to the worshipping of the Lord of Tirumalai, who once incarnated as KaNTeeravan (Narasimhan) - இல்லை கண்டீர் இன்பம் (illai kaNDIr inpam).

பாயிரம் 44

கைத்தனு மோடுஇசை வெற்புஎனக் காண, வெவ்வாணன் என்னும்

மத்தன் நுமோடுஇகல் செய்வன் என்றே வந்துவை உறு வேல்

அத்தனும், மோடியும், அங்கியும், ஓடஎன் அப்பனுக்குப்

பித்தனும் ஓடினன் - அங்கத்துத் தான்என்றும் பெண்ணன் என்றே.

Meaning:

Oh TiruvenkaTamuDaiyAn! When the boasting BaaNASuran holding a bow as tall as a mountain came to fight You with arrogance during Your KrshNAvatAram, his friends and well wishers such as spear holding ShaNmukhan, DurgA, Agni and ardhanaareeSvara Sivan assembled in the battle field to fight You, abandoned the asuran and ran away in a cowardly manner. They were unable to stand and fight You, the Supreme Being! Such is Your heroism!

பாயிரம் 45

பெண்ஆக்கு விக்கச் சிலைமேல் ஒருதுகள் பெய்த பொற்றாள்
அண்ணாக்கு விக்கல் எழும்போது எனக்கு அருள்வாய் - பழிப்பு
நண்ணாக் குவிக்கச்சு இளமுலைப் பூமகள் நாயகனே!
எண்ஆக் குவிக்கக் குழல்ஊதும் வேங்கடத்துஎன் கண்ணனே!

Meaning:

Oh Lord of Sri Devi residing on the lotus flower with blemishless youthful breasts adorned with kacchu! Oh Lord! During Your KrishNAvatAram, You held the herd of cows together with Your delectable VeNu gAnam. Oh Lord who restored Akalikai to her original form as a woman from her status as a stone through the contact of a speck of dust from Your sacred feet! During my last moments on this earth, please make aDiyEn remember Your sacred feet!

Comments:

The poet enjoys addressing TiruvenkaTamuDaiyAn as "kuzhal Uthum kaNNan" (குழல் ஊதும் வேங்கடத்து என் கண்ணனே! kuzhal Utum vENkaTattu en kaNNaNE!). He visualizes Sri Devi as a sarvAnga saundaryavati (பழிப்பு நண்ணாக் குவிக்கச்சு இளமுலைப் பூமகள் நாயகனே pazhippu naNNAk kuvikaccu iLa mulai pUmakaL nAyakanE). His transformation of a stone by the wayside in to the beautiful, Rishi Patni, Ahalya through the power of a speck of dust from His tiruvaDi is celebrated this way: "பெண் ஆக்குவிக்கச் சிலை மேல் ஒரு துகள் பெய்த பொற்றாள்" (peN Akkuvikkac cilai mEl oru tukaL peyta poRRAL). The poet's prayer now is to have antima smaraNam of the Lord's sacred feet (அண்ணாக்கு விக்கல் எழும்போது எனக்கு அருள்வாய் aNNAkku vikkal ezhumpOtu enakku aruLvAy).

பாயிரம் 46

கண்நனையேன், நெஞ்சுஉருகேன்; நவை கொண்டுஎன் கண்ணும் நெஞ்சம்
புண்அனையேன், கல்அனையேன்; என்றாலும், பொற்பூங் கமலத்
தண்அனையே நல்ல சார்வாக வேங்கடம் சார்ந்து, மணி
வண்ணைனையே அடைந்தேற்கு இல்லையோ தொல்லை வைகுந்தமே?

Meaning:

aDiyEn's eyes are not moistened by the tears of happiness from the cultivation of

bhakti for the Lord; aDiyEn's mind does not melt over. Both the eyes and the mind, which do not respond in this manner are more like open wounds to me. I have become hard like the stone. In spite of this sad situation, aDiyEn will seek Sri Devi seated on the red lotus as my support, reach Tirumalai and perform SaraNAgati at the sacred feet of the megha SyAmALan standing there. Won't aDiyEn then be blessed with the ancient Paramapadam? Yes, I would for sure gain that great boon.

Comments:

The poet complains here about his paltry bhakti to the Lord of Tirumalai and speaks harsh words about his eyes and mind, which do not respond adequately. He consoles himself and seeks Periya PirATTi as PurushakAram to reach the sannidhi of Her Lord and perform SaraNAgati at His sacred feet to gain Paramapadam without doubt. He has mahA viSvAsam in the dayA guNam of the Lord, who never forsakes anyone, who seeks His rakshaNam. He asks a rhetoric question here and answers it himself in the affirmative: "மணிவண்ணனையே அடைந்தேற்கு இல்லையோ, தொல்லை வைகுந்தமே? (maNivaNNanaiyE aDaintERku illaiyO, tollai vaikuntamE?)"

பாயிரம் 47:

வை குந்தம் ஆய விழி மாதர் வேட்கையை மாற்றி, என்னை
வைகும் தம் ஆய வினை நீக்கிய முத்தர் மாட்டு இருத்தி
வை - குந்தம் மாய ஒசித்தாய் வடதிரு வேங்கடவா,
வைகுந்த மாயவனே, மாசு இலாதஎன் மாமணியே!

Meaning:

Oh Lord who destroyed the Kurunta tree in a way in which it could not come alive again! Oh Lord of VaDa VenkaTam! Oh My Master with blemishless attributes! Please destroy my desires for the beautiful women with spear like eyes and chase away my remaining karmAs to qualify aDiyEn to join Your ghoshThI of mukta jeevans at Sri VaikuNTham to perform nitya kaimakaryam there for You!

Comments:

குந்தம் (kuntam) means both Kurunta tree and a sharp edged weapon like spear (vEI) long eyes of beautiful woman reaching all the way to the ears is compared to the weapon kuntam. His prayers are:

குந்தம் ஆய விழி மாதர் வேட்கையை மாற்று (kuntam Aya vizhi mAtAr vETkaiyai mARRu)

வைகும் தம் ஆய வினை நீக்கிய முத்தர் மாட்டு இருத்து (vaikum tam Aya vinai

nIkkiya muttar mATTu iruttu)

பாயிரம் 48

மணிஆழி வண்ணன் உகந்தாரைத் தன்வடிவு ஆக்கும் என்றே

துணிஆழிய மறைசொல்லும்; தொண்டர்! அது தோன்றக் கண்டோம்!

பணியாழின் மென்மொழி மாலாகி, பள்ளி கொள்ளாமல், சங்கோடு

அணிஆழி நீங்கி நின்றாள், வேங்க டேசனை ஆதரித்தே.

Meaning:

Oh dear Ones! The Lord with the hue of a blue gem and the Ocean is described by the VedAs known for their deep meanings declared in an assured manner. The VedAs say that the Lord makes the mukta jeevans enjoy sArUpyam, the status of having the limbs and body similar to Him. This statement is proven by my daughter with a sweet and soft voice like the nAdam arising from the VeeNA. She desires the Lord of TiruvenkaTam intensely like Himself longing for her. She is overcome with pangs of separation from Him and does not get a wink of sleep. She has lost weight now from this viraha tApam and her rings on her fingers as well as the conch bangles on her wrists have become loose and are now slipping out.

Comments:

Three of the choices for the mukta jeevans are: sAlokyam, sArUpyam and sAyuujyam

The status of sAyuujyam is the top most boon. Veda mantrams reveal this regarding sArUpyam (மணி ஆழி வண்ணன் உகந்தாரை தன் வடிவு ஆக்கும் maNI Azhi vaNNan ukantArai tan vaDivu Akkum).

The sArUpyam, where the mukta jeevan looks like the Lord and adorns the cakram and Sanku. The nAyaki desires sArUpyam according to the poet.

The impact of viraha tApam leads to feeble voice, sleepless state and loss of weight as seen in her limbs. This in turn causes her bangles and rings to slip out of her wrists and fingers respectively (பள்ளி கொள்ளாமல், சங்கோடு அணி ஆழி நீங்கி நின்றாள், வேங்கடேசனை ஆதரித்தே paLLI koLLAmal, cankODu aNi Azhi nInki ninRAL, vENkaTecanai AdarittE).

பாயிரம் 49

ஆதரிக்க, பட்ட வாள்நுதல் மங்கையர், அங்கைமலர்

மீ தரிக்கப்பட்ட நின்அடியே - வெள்அருவி செம்பொன்

போதுஅரிக்கப் பட்டம்கூழ் வேங்கடவெற்பர் - போர் அரக்கர்

தீதுஅரிக்க, பட்ட கானகத்தாடு, அன்று, சென்றதுவே!

Meaning:

Oh Lord of TiruvenkaTam that is full of white water falls bringing down from the mountains flowers and gold! Your deivis with forehead adorned by special jewelry display affection and reverence for You by holding Your sacred feet in their hands and press them. During the time of RAmAvatAram, those feet walked on the dry leaf strewn forest paths to destroy RAvaNan and reestablish dharmam.

Comments:

The walking of Lord RAmacandran in the forest to fulfill the purpose of His avatAram is described as: "போர் அரக்கர் தீது அரிக்க, பட்ட கானகத்தாடு அன்று நின் அடிகள் சென்றனவே (pOr arakkar tItu arikka, patta kAnakattUDu anRu nin aDikaL cenRanavE)".

பாயிரம் 50

சென்ற வனத்து, அத்தை மைந்தரை வாழ்வித்து, தீய மன்னர்

பொன்ற அனத்தத்தைச் செய்த பிரான்; புகழ் வேங்கடத்துள்

நின்றவன்; அத்தத்துஐ, ஆயுதன்; பாதத்துஎன் நேசம் எல்லாம்

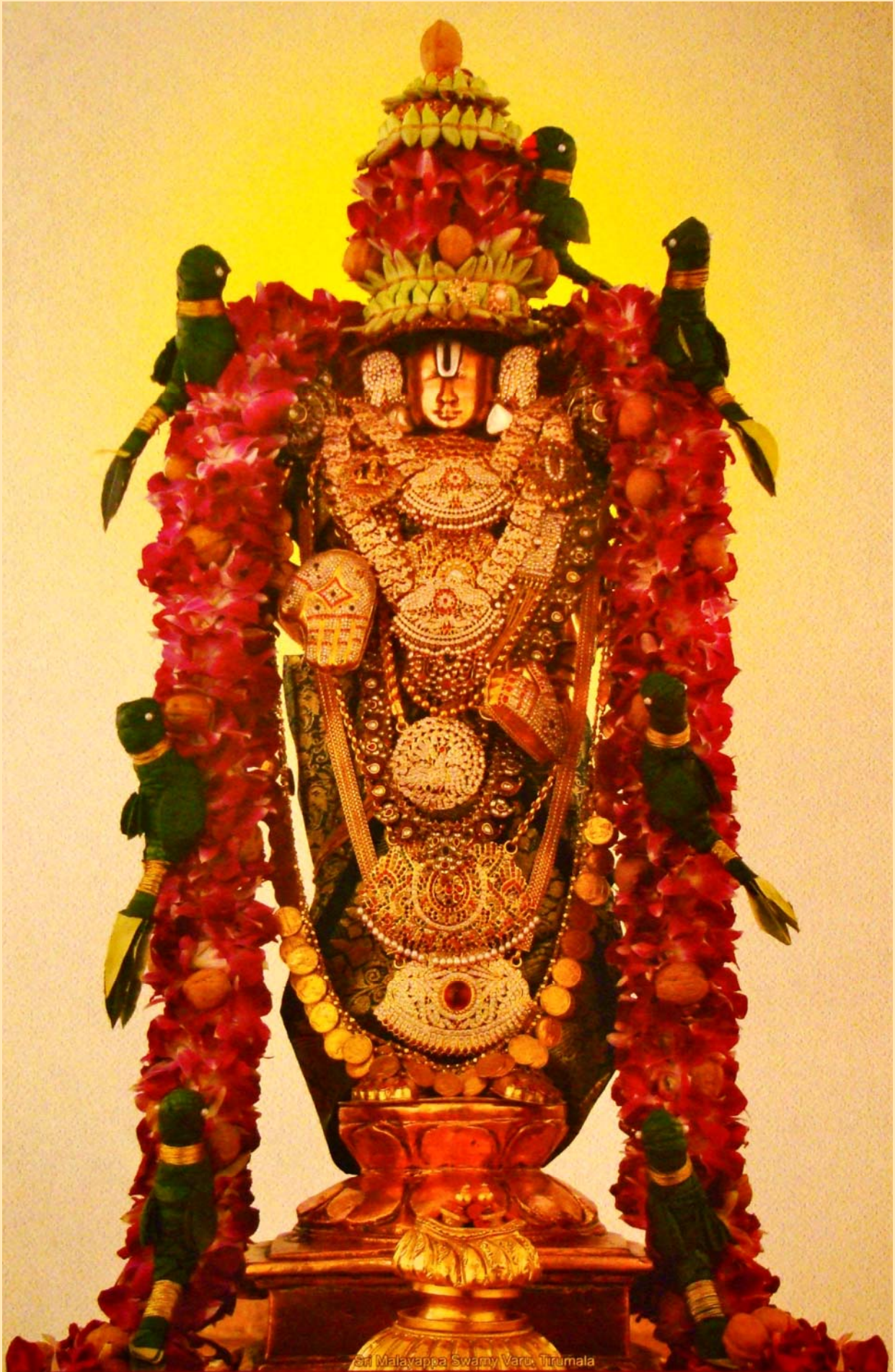
ஒன்ற - வனத்தத்தை காள்! உரையீர்; அறம் உண்டு உமக்கே.

Meaning:

Oh pretty parrots! Please plead my case with TiruvenkaTamuDaiyAn adorning pancAyudhams to acknowledge my deep love for Him and make that affection fit snugly with His sacred feet. You will gain a lot of puNyam from your intercession on my behalf and uniting me with my nAyakan. During His avatAram as KrishNan, He protected the PaaNDavAs, His aunt's sons in the forest for twelve years away from the reach of Duryodhanan and later destroyed the KauravAs, who wanted to harm the PaaNDavAs in the great battle at Kuru Kshetram.

Comments:

As the friend of PaaNDavAs, Lord KrshNa looked after their well being for twelve long years of vana vAsam (சென்ற வனத்து, அத்தை மைந்தரை வாழ்வித்து cenRa vanattu, attai maintarai vAzhvittu) and after that pleaded for them at the court of Duryodhanan as their ambassador. When the recalcitrant Duryodhanan refused to recognize the rights of the PaaNDavAs, the Lord destroyed all of the KauravAs and their retinue in the

Sri Malayappa Swamy Varu, Tirumala

mighty battle at Kuru Kshetram and coronated the PaaNDavAs (தீய மன்னர் பொன்ற அனத்தத்தைச் செய்த பிரான் tIya mannar ponRa anattattai ceyta pirAn). That Govindan stands on top of Tirumalai as Lord VenkaTeSan today (புகழ் வேங்கடத்துள் நின்றவன் pukazh vEnkaTattuL niRavan).

பாயிரம் 51

உண்ட மருந்துகைக்கும் - அன்னைமீர் - மதன்ஓர் ஐந்துஅம்பும்
கொண்டு அமர்உந்து கைக்கும் குறுகாமுனம், கொவ்வைச் செவ்வாய்
அண்டம் அருந்து கைக்கும் திறந்தான் அப்பன் போல், பரியும்
எண்தமரும் துகைக்கும் பொடிகாப்பு இடும்இன்று எனக்கே.

Meaning:

Oh Mothers! The nectar like food to be eaten would taste bitter to me in my state. Before Manmathan arrives to battle with me using his five pushpa bANams, please do me a favor. Please place as rakshai the sacred dust from the feet of the dear aDiyArs of KrshNavatAran, TiruvenkaTamuDaiyAn on my head as protection. The Lord of TiruvenkaTam used His beautiful red lips at the time of His incarnation as Lord KrishNa to swallow Navaneetham at AypADi as well as to swallow the entire universe and its entities at the end of the Kalpam.

Comments:

The prayer of the nAyaki suffering from viraha tApam from TiruvenkaTattAn is: "மதன் ஓர் ஐந்து அம்பும் கொண்டு அமர் உந்து கைக்கும் குறுகாமுனம், அப்பன் போல் பரியும் எண் தமரும் துகைக்கும் பொடி காப்பு இடும் இன்று எனக்கே" (matan Or aintu ampum koNDu amar untu kaikkum kuRukAmunam, appan pOl pariyum eN tamarum tukaikkum poDi kAppu iDum inRu enakke).

பாயிரம் 52

எனக்குப் பணியப் பணிஒருகால்; இருகாலும் நல்க
உனக்குப் பணிஇங்கு இடுவேம் பணியில் என்ஓர் பணியும்
நினக்குப் பணிவித்துக் கொண்டுஉம் பணிநீ பணித்திலைஎன் -
தனக்குப் பணிவெற்பின் மீதுஓங்கி நின்ற தனிச்சுடரே!

Meaning:

Oh Jyotirmaya Lord standing tall on the top of Seshagiri as the matchless mUruti! It is aDiyEn's appropriate duty to prostrate once as the servant of Yours as my Lord. It is Your responsibility to bless me with Your pair of feet as my Master. In the matter of our mutual, prescribed duties, it is not fair for You to receive only my part of the kaimkaryam and stay away from carrying out Your part of the pledge.

Comments:

"வெற்பின் மீது ஓங்கி நின்ற தனிச்சுடரே! என் ஓர் பணியும் நினக்குப் பணிவித்துக் கொண்டு, உம் பணி நீ பணித்திலை என் தனக்கு" (veRpin mItu Ongi niRa taniccuDarE! en Or paNiyum ninakku paNivittuk koNDu, um paNI nee paNIttilai en tanakku). This is a legitimate complaint on the Lord's desertion and pull back from His pledge.

பாயிரம் 53

தனித்தொண்டை மாநிலத்தே புரிவார்க்கு அருள்தாள் உடையாய்!

தொனித்தொண்டைமான் நெடுவாய் பிறந்தாய்! துங்க வேங்கடவா!

முனித்தொண்டைமான் கையில் சங்குஆழி, நல்கி; என்முரல் செவ்வாய்க்

கனித்தொண்டை மான்கையில் சங்குஆழி, கோடல் கருமம் அன்றே.

Meaning:

Oh Lord, who in this vast universe grants Paramapadam to those devotees of Yours, who perform matchless kaimkaryams to You! Oh Lord, who during your KrshNAvatAram tore apart the mouth of the asuran named KeSi, who rushed at you with a full throated neighing with the intent of killing You! Oh Lord residing at the noble Tirumalai! It is not fair of You to hand over/present Your SudarSana cakram and the Paancajanya conch to the sagely king, ToNDaimAn Cakravarti and at the same time, take away the rings and the conch bangles from my smiling, red lipped daughter's hands and her wrists.

Comments:

The complaint of the mother is "துங்க வேங்கடவா! முனித் தொண்டைமான் கையில் சங்கு ஆழி, நல்கி; என்முரல் செவ்வாய்க் கனித்தொண்டை மான் கையில் சங்கு ஆழி, கோடல் கருமம் அன்றே" (tunga vEnkaTava! munit toNDaimAn kaiyil canku Azhi, nalki; en mUral cevAyk kanittoNDai mAn kaiyil kaiyil canku Azhi, kODal karumam anRE). கோடல் கருமம் (kODal karumam) is an unfair, unacceptable (devious) act. The concerned mother chides the Lord for His deceitful act towards her daughter.

பாயிரம் 54

கருமாதவா! இருந்து, ஆவன செய்து, என்கருத்து, இருளைப்
பொரும்ஆதவா! விருந்தா வனத்தாய்! பொற்சவரி என்னும்
ஒருமாது அவா விருந்தா! வனக்கா உயர்வேங் கடத்துஎம்
பெருமா! தவாஇரும் தாவுஅனல் ஏயும்பிறைக் கொழுந்தே.

Meaning:

Oh dark-hued one with the tirunAmam of MAdhavan! Oh Lord, who serves as the bright Sun sitting in my heart lotus to chase away the darkness of nescience (aj~nAnam) and bless me with all auspiciousness! Oh charming lad, who sported in BrndAvanam with Your friends! Oh Lord, who became the welcome guest of the lady named Sabari during Your avatAram as Lord RAmacandran! Oh Lord residing amidst the tall groves at Tirumalai! The crescent moon burns me like the flames of fire in my state of separation from You instead of cooling me!

Comments:

The nAyaki's complaint to the dark hued MAdhavan about the cool moon acting having the effect of the burning agni takes this form: "கரு மாதவா! விருந்தாவனத்தாய்! தவாஇரும் தாவு அனல் ஏயும் பிறைக் கொழுந்தே!" (karu mAdavA! virundAvanattAy! tavA irum tAvu anal Eyum piRak kozhuntE!).

பாயிரம் 55

' பிறைமாலையால் ஒருபேதை நைந்தாள்; அந்தப் பேதைக்குநின்
நறைமாலை தா!' என்று மானிடம் பாடிய நாவலர்காள்!
நிலைமாலை அற்று, கவி மாலையால் நினையீர் - திருவெள்
ளறைமாலை, வேங்க டத்தே உறைமாலை, அரங்கனையே.

Meaning:

One young woman deeply in love with You has become feeble in limbs at the sight of the approaching evening marked by the crescent Moon. Oh poets who use akap poruL turai/meter to compose poems to praise the ordinary human beings! Please get rid of the confusion in Your minds and use your garlands of verses to the noblest One standing at the divya deSam of TiruveLLaRai and Sri Ranganathan, who blesses us as TiruvenkaTamuDaiyAn at Tirumalai!

Comments:

The upadeSam of the composer of ashTa prabandham for his peers, who got lost through composition of poems praising the rich people for food and home, is to deflect their wasted efforts and direct them to the stuti of the Lord of Tirumalai: "மானிடம் பாடிய நாவலர்காள்! நிலை மாலை அற்று, கவி மாலையால் நினையீர், வேங்கடத்தே உறை மாலை" (maniDam pADiya nAvalarkAL! nilai mAlai aRRu, kavi mAlaiyAl ninaiyIr, vEnkaTttE uRai mAlai).

பாயிரம் 56

அரங்கம், குடந்தை, குருகூர், குறுங்குடி, அட்டபுய -

கரம், கண்ணமங்கை, நறையூர், கடல்மல்லை, கச்சி, கண்ண -

புரம், கண்டியூர், தஞ்சை, மாலிருஞ் சோலை, புல்லாணி,மெய்யம்,

தரங்கம், பரமபதம் - வேங்க டேசற்குத் தானங்களே.

Meaning:

Arangam, Kudantai (Kumbakonam), KurukUr, KurunkuDi, ATTabhuyakaram, KaNNamangai, NaraiyUr, KaDalmallai, Kacci, KaNNapuram, KaNDiyUr, Tanjai, MaalirumcOlai, PullANi, Meyyam, Tarangam (TiruppARkaDal), and Paramapadam divya deSams are the desirable abodes for TiruvenkaTamuDaiyAn.

Comments:

Seventeen special sthAnams among the 108 divya deSams are listed by the poet as the ones with special links for TiruvenkaTamuDaiyAn. Two of them are aprAkrtā (cannot be seen from the earth) divya deSams.

பாயிரம் 57

தான அல்நாக மருப்பு ஓசித்தானுக்கு, தான்உகந்தது

ஆன வல்நாக முடியில் நின்றானுக்கு, தாள்வணங்காத்

தானவன் ஆகம் இடந்தானுக்கு ஆள்என்று தன்னை எண்ணா,

தான்அவனாக நினைந்திருப்பாற்கு என்றும் தான்அவனே.

Meaning:

Lord SrInivAsan of Tirumalai broke the tusks of the dark hued royal elephant of Kamsan which was in rut and used the very same tusks to kill it. This Lord is in the standing pose on top of the SeshAdri mountain, the place that is very much relished by Him. Our

Lord, who tore apart the chest of HiraNyan, who thought that He alone was the Supreme God and insulted SrIman NArAyaNan. The Lord of TiruvenkaTam will not shower His blessings on any one, who does not recognize Him as the Master and is possessed by dehAtma bramam (confusing that he himself, the jeevAtmA is indeed the ParamAtmA). That person is a vipareeta j~nAni and the Lord will stay away from him.

Comments:

The poet states emphatically that the Lord distances Himself from the egocentric person, who thinks that he, the jeevAtmA is the same as the ParamAtmA (ஆள் என்று தன்னை எண்ணா, தான் அவனாக நினைந்திருப்பாற்கு என்றும் தான் அவனே AL enRU tannai eNNA, tAn avanAka ninaintiruppARku enRum tAn avanE).

பாயிரம் 58

தானவர் ஆகம் தடிவார் வடமலைத் தண்அம்துழாய்
ஞான வராகர் தரும்அண்டம் யாவையும், நண்ணி, அவர்
கால்நவராக விரல்தோறும், அத்திக் கனியின், வைகும்;
வானவர் ஆக இருப்பார் அவற்றுள் மசகங்களே.

Meaning:

The j~nAna VarAha mUrthi who destroys the asurAs, adorns the cool tuLasI garlands at Tirumalai (Adi VarAha Kshetram). The Universes created by the VarAha PerumAn fit closely with the ten red toes of this Lord and they appear like the ripe red fig fruit (அத்திப் பழம் atti fruits). In those universes created by the Lord, devAs live and they are like the mosquitoes (மசகங்கள் macakankaL) absorbed in enjoying the delectable taste of those fig fruits.

பாயிரம் 59

மசகம் தரம்என்னல் ஆய், நிலையா உடல் வாழ் உயிரை
அசகம் தரவல்லதோ? - அன்னைமீர்! - அண்டம் உண்டு உமிழ்வா -
ரிச கந்தர வண்ணர், வேங்கட வாணர், இலங்கையர்கோன்
தெச கந்தரம் அறுத்தார், திருப்பேர் சொல்லும், தீங்குஅறவே.

Meaning:

Oh Mothers! Our perishable body is equal to the worthless mosquito in value and its length of existence is dependent on its karmAs. Inside that perishable body is the

eternal jeevan. How can the bali (sacrifice) of a goat's head return the jeevan inside a perishable body? No, it is incapable of performing such an act. Please stop thinking about sacrificing the goats to demigods to chase away the sorrows of this beautiful girl in distress over the separation from her Lord. Please recite instead the many names of TiruvenkaTamuDaiyAn to remove all of her sorrows and unite her with the Lord of the seven hills, who swallows the worlds for safe keeping during the PraLaya kAlam and then releases them, when the PraLayam is over.

Comments:

The impermanent body equal to worthless mosquito (மசகம் macakam) in value, houses the eternal and precious Jeevan. The latter can not be brought back to reside in the perished body by appeasing the demigods with the sacrificed head of a goat (ajam). In this context, the poet asks the rhetorical question: "மசகம் தரம் என்னல் ஆய், நிலையா உடல் வாழ் உயிரை அசகம் (ajam ஆடு/அசகம்) தர வல்லதோ? Certainly not, answers the poet. Any amount of prayers to demi gods cannot similarly banish the sorrows of this girl. Only the recitation of the sahasra nAmams of SrI VenkaTeSa can chase away her sufferings says the poet.

பாயிரம் 60

தீங்குஅடமால் அத்திமுன்றின்று, காலிப்பின் சென்ற கொண்டல்
வேங்கடமால், கழலே விரும்பார்; விலைமாதர் முலை
ஆம்கடம் மால்செய, மாலாய், அவர்எச்சில் ஆகம் நச்சி,
தாங்கள் தமால்அழிவார்; இருந்தாலும், சவப்பண்டமே.

Meaning:

Those who do not seek the sacred feet of the Lord of TiruvenkaTam as the means for their protection and instead lust after the unclean bodies of the women, who sell themselves for money and get intoxicated with the resulting, short lived pleasures are like living corpses. They may show signs of life but they are for all purposes equal to a corpse. Therefore, one who is interested in lasting bliss should prostrate before the sacred feet of the Lord of TiruvenkaTam, who stood before Gajendran and removed its sufferings by killing the crocodile that was causing great pain. This same Lord with the nAmam of Govindan and possessing the hue of the dark clouds of the rainy season went behind the cows and the calves for grazing them in fertile pastures of BrndAvanam.

Comments:

The Lord of TiruvenkaTam stood in front of one (King Elephant) and went behind another (the assembly of cattle). The activities of TiruvenkaTattAn are:

தீங்கு அடமால் அத்தி முன் நின்றான் (tInku aDamAl atti mun ninRAn) and

கொண்டல் காலிப்பின் சென்றான் (koNDal kAlippin cenRAn).

He stood in front of the Elephant (அத்தி atti) king to remove its suffering and dispatched His cakrAyudham on the offending crocodile. He went behind the cows and the calves (காலி kAli) of to herd them as a Master Cowherd.

பாயிரம் 61

பண்டை இருக்கும் அறியாப் பரமபதத்து , அடியார் -

அண்டை இருக்கும் படிவைக்கும்அப்பனை; அண்டத்துக்கும்

தண்டை யிருக்கும் மலர்ந்த செவ்வாயனை; தாள் வணங்கா

மண்டை யிருக்கும் விடுமோ, சனன மரணமுமே.

Meaning:

Oh people with the arrogant heads that do not prostrate before the lotus feet of Sri VenkaTeSan, who took KrshNavatAram once. During that avatAram, He had a beautiful mouth to consume cool curds from the house of Gopis. He also used the same mouth with red lips to swallow the entire world for safe keeping in His stomach to protect the jeevans during the time of the fierce mahA praLayam. This most merciful Lord of VenkaTam also places those, who perform SaraNagati at His tiruvaDis right next to Him at His Supreme Abode of Sri VaikuNTham, whose vaibhavam is not comprehended fully even by the ancient VedAs. Such egotistic people will never ever free themselves from the cycles of births and deaths and will continue to be baddha jeevans.

Comments:

"பண்டு இருக்கும் அறியாப் பரமபதம்" (paNDu irukkum aRiyAp paramapadam)

His Sri VaikuNTham described in Sri VaikunTha gadyam of AcArya Ramanuja and Sri VaikuNTha stavam of KureSar has glories that are not understood even by the ancient Veda mantrams.

"அடியார் அண்டை இருக்கும் படி வைக்கும் அப்பன்" (aDiyAr aNDai irukkum paDi vaikkum appan)

The most merciful Lord of TiruvenkaTam places the mukta jeevans right next to Him so that they can enjoy Him and perform nitya kaimkaryams for Him along with the nitya sUris.

"அண்டத்துக்கும் தண்தை இருக்கும் மலர்ந்த செவ்வாயன்" (aNDattukkum taNtai irukkum malarnta cevvAyan)

He has mouth known for its beautiful red lips, with which He takes the cool curd prepared by the Gopis. The very same lips swallowed the entire jeevarAsis to save them from the destructive forces of mahA praLayam by keeping them safe in one small portion of His vast stomach.

"தாள் வணங்கா மண்டை இருக்கும் சனன மரணம் விடுமோ? (tAL vaNankA maNDai irukkum canana maraNam viDumO?)

There are many arrogant people, who think that they are the greatest and will not bow before anyone. Such "வணங்கா முடிகள்", who fail to fall at the feet of the Lord of TiruvenkaTam and seek His protection; they will continue to toil in the samsAric world.

பாயிரம் 62

மரணம்கடக் குஞ்சரம் நீங்க வாழ்வித்து, வல் அரக்கர்

முரண்அங்கு அடக்கும்சர! வேங்கடவ! கண்முடி அந்தக்

கரணம் கடக்கும் சரமத்து, நீ தருகைக்கு, எனக்குஉன்

சரணம் கடக்கும் சரண்வேறு இல்லை; தந்து, தாங்கிக் கொள்ளே.

Meaning:

Oh Lord VenkaTeSa, who during Your RAmAvatAra kAlam used Your powerful arrows to destroy the asurAs and in an earlier avatAram saved the devotee of Yours, Gajendran from the jaws of the vicious crocodile! Oh Lord of TiruvenkaTam! When aDiyEn's eyes darken and my mind is destroyed during my last moments on this earth, there is no protection for me other than Your auspicious feet. Please grant the power of protection of those feet and protect aDiyEn!

Comments:

Oh Lord of TiruvenkaTam! You saved Gajendran from the jaws of death (மரணம்கடக் குஞ்சரம் நீங்க வாழ்வித்தாய் maraNam kaDak kuncaram nInga vAzhvittAy).

As Raghuveeran, You subdued the mighty rakshasAs of LankA with Your powerful arrows (வல் அரக்கர் முரண் அங்கு அடக்கும் சர val arakkar muraN anku aDakkum cara).

aDiyEn recognizes that I have no protection other than Your sacred feet (எனக்கு உன் சரணம் கடக்கும் சரண் வேறு இல்லை enakku un caraNam kaDakkum caraN vERu illai).

Please grant that protection and accept aDiyEn (எனக்கு உன் சரணம் தந்து, தாங்கிக் கொள்ளே enakku un caraNam tantu tAnkik koLLE).

பாயிரம் 63

தாங்கு அடல் ஆழி, வளை, தண்டு, வாள், வில்லில், தானவரை
ஈங்குஅட, வீசி, குறித்து, அடித்து, துணித்து, எய்து வெல்லும்
பூங்கடல் வண்ணன் நிலை, கிடை, வந்தது, போக்கு, இடுப்பு-
வேங்கடம், வேலை, அயோத்தி, வெங் கானகம், விண்ணுலகே.

Meaning:

With the cakram, conch, mace, sword and bow (the pancAyudham) held in His hands, the Lord of VenkaTam respectively swirls, blows, hits, cuts up and sends arrows on the asurAs, who assemble to fight Him and destroys them. This beautiful blue ocean hued Lord is blessing us in standing (நிலை nilai), incarnation (avatAra sthalam), resting (பாற்கடல் pARkaDal), walking (போக்கு pOkku) and sitting (இடுப்பு iDuppu) poses at the at the divya deSam of Tirumalai, Milky Ocean, Ayodhya, DaNDakAraNyam forest and Paramapadam respectively.

Comments

PancAyudha and ShoDasAyudha stotrams praises the martial powers of the five weapons of the Lord in the battle field.

பாயிரம் 64

உலகம் தரஉந்தி பூத்திலையேல், சுடர் ஓர் இரண்டும்,
இலகு அந்தரமும், புவியும், எங்கே? அயன், ஈசன், எங்கே?
பலகந்தமும் உணவும் எங்கே? பால் உயிர்கள் எங்கே?
திலகம் தரணிக்கு எனநின்ற வேங்கடச் சீதரனே?

Meaning:

Oh SrIdharan at TiruvenkaTam! You are standing on the sacred mountain of Tirumalai, which is like a beautiful bright tilakam (decorative spot) on the face of the earth. If You did not have the sankalpam to let the lotus on Your navel bloom, where would the two jyotis (SUryan and Candran), their place of sancAram, the sky and the earth around which they rotate would have appeared? Where would Brahma and Sivan originate? Where would the assembly of clouds responsible for the nourishing rains to create the

many kinds of foods and the many kinds of jeeva rAsis to consume that food appear?

Comments:

The poet shudders to think about the answer to his own rhetorical question about the failure of the lotus from the navel of the Lord of Tirumalai (PadmanAbhan) not blossoming to enable the many happenings. It is the seat of creation of Brahma and Sivan, the firmament, the Sun and the Moon, aushadams and the arrays of jeeva rAsis populating this earth. The poet's powerful question is: திலகம் தரணிக்கு என நின்ற வேங்கடச் சீதரனே! உலகம் தர உந்தி பூத்திலையேல், அயன், ஈசன், சுடர் ஓர் இரண்டும், உணவும், பால் உயிர்கள் எங்கே? (tilakam taraNikku ena ninRa vEnkadac cIdaranE! ulakam tara unti pUttilaiyEl, ayan, Ican, cuDar Or iraNDum, uNavum, pAl uyirkaL engE?)

பாயிரம் 65

சீ வார் கழலை இரண்டையும் செப்புஎன்று , தீங்குஉளவி -
னாவார், கழலைப் பயில்செங் கையார் நலம் பேணும் ஐவர்
ஆவார் கழல்ஐ - இரண்டாம் அவத்தையின், அன்று, எனக்கு உன்
பூஆர் கழலை அருள் - அப்பனே! அண்ட பூரணனே!

Meaning:

Oh the Lord of Tirumalai, who is pervasively present in all the entities of the globe! The beautiful young women with the palms and fingers that are reddened by the frequent use of the dices in gambling sports and with majestic pair of breasts! The adorers of these women praise their tight sthanams as beautifully shaped cups to enjoy the pleasures of life through their five senses. The intoxicated men driven by their senses do not think about the non-lasting nature of the worldly pleasures. When the day of departure for leaving this world arrives, please bless me with the boon of the security of Your sacred feet instead of reflecting on these transient pleasures.

Comments:

The poet feels bad for the deluded ones, who get intoxicated by the charm of the young women and compose poems on them praising their shapely limbs. He does not want to be found amongst them and begs for the Lord's sacred feet as rakshA at the time, when death arrives and knocks on his door. Like PeriyAzhvAr, who reminded the Lord that he has already requested Him now instead of postponing to the last moments of his life, when the five senses will not be under his control: "அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லி வைத்தேன்" (appOtaikku ippOtE colli vaittEn).

பூரணன், ஆரணன், பொன்னுலகு ஆளி, புராரி, கொடி
வாரணன், ஆர்அணன், வாழ்த்தும் பிரான் ; வடவேங் கடத்துக்
காரணன்; ஆர்அணங்கு அனாஇறைவி கணவன்; மண்ஏழ்
பாரணன், நாரணன்; என்பார்க்கு நீங்கும் பழுது, அவமே.

Meaning:

He is all pervasive (अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः antarbahisca tatsarvam vyApya nArAyaNaH sthitaH). The caturmukha Brahman (ஆரணன் AraNan), the ruler of the golden svarga lokam Indran (பொன்னுலகு ஆளி ponnulaku ALi), tripura samhAran (Lord SivA), Murugan with the cock on His flag and His equally illustrious brother (GajAnanan), all of them, sing PallANDu to TiruvenkaTamuDaiyAn standing on top of the Northern Hill. He is the root cause behind all that exists (anaittukkum kAraNa bhUthan). His dear Consort Alarmel Mangai never ever leaves His vakshasthalam (akalakillen iRaiyum enRu alamEl mangai uRaiyum mArban). He swallows all the seven worlds at the time of the mahA praLayam. For those, who recite and reflect on the name of Supreme One (SrIman NArAyaNan) at Tirumalai, all their bad karmAs will get destroyed and not have any effect.

Comments:

TiruvenkaTavan's sarva vyApaktvam is celebrated by IsAvASya upanishat's Saanti mantram and the first mantram:

ओं पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते ।

ईसावास्यमिदं सर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत् ॥

om pUrNamadaH pUrNamidam pUrNAt pUrNamudacyatE |

IsAvAsyamidam sarvam yatkinca jagatyAm jagat ||

The ChAndogya Upanishat states:

एदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यम्

etadAtmyam idam sarvam tatsatyam

IsvASyam says: "All this whatsoever is changeable in this world is pervaded by the Lord; The omkArAtmaka vastu, our dear Lord, pervades every thing inside and outside.

"ஆரணன்" (AraNan) refers to Brahma devan, the caturveda pArAyaNan.

'AraNam' means Veda VedAntam and that is why SvAmi VedAnta Desikan is addressed as" AraNa deSikan".

பொன்னுலகு ஆளி (ponnulaku ALi) is the ruler of Golden kingdom of svargam, Indran. புராரி (purAri) is Lord Sivan, who was set to destroy the three asurars taking the form of three cities. கொடி (koDi) is for Lord Murugan with His flag of cock (சேவல் கொடியுடைய சூர சம்ஹாரி).

வாரணன் (vAraNan) refers to GajAnan/VinAyakan, the equally famous brother of ShaNmukhan.

All of them sing PallANDu to vaDa VenkaTattAn, who is the காரணன் (kAraNan/cause) for the existence of all entities.

The Lord's divine consort never ever leaves His broad chest
(அகலகில்லேன் இறையும் என்றலர்மேல் மங்கை உறை மார்பன் akalakillen iRaiyum
enRu alarmEl mangai uRaiyum mArban) .

மண் ஏழ் பாரணன் (maN Ezh pAraNan) alludes to His leelA of swallowing the seven worlds during praLaya kAlam. He is the SarveSvaran, SrIman NARayaNan. The fourth and the fifth mantram of MahA NARayaNopanishat pays tribute to this Supreme Brahman this way: "From whom the creatrix of the world prakrti was born, who created the jeevAs (begining with the four faced Brahma) along with water (signifying the subtle elements), and who entered in to all such created entities, moving and non moving such as herbs, plants, animals and purushAs, (as their inner self) is Brahman."

विवेश भूतानि चराचराणि viveSa bhUtAni carAcarANi) is how the Upanishat sums up.

"There is no other entity (अतः परं नान्यत् ataH param nAnyat), which is subtler than this. It is higher than the high, it is vaster than the vast (परात् परं यन्महन्तो महान्तम् parAt param yanmahanto mahAntam). It is the One. It is the unmanifest. It is of infinite forms. It is the universe. It is the most primeval. It is beyond tamas.

பாயிரம் 67

பழுத்தெட்டி போன்ற நடுச்செல்வர் பின்சென்று, பல் செருக்கால்,
கொழுத்து, எள், தினை, அளவு எண்ணம் அற்றீர்! குவடுஏறி மந்தி
கழுத்துஎட்டி அண்டர்பதி நோக்கும் வேங்கடக் காவலனை
எழுத்து எட்டினால் எண்ணி ஏத்தீர், பரகதி ஏறுவதற்கே.

Meaning:

Oh people, who do not have even an iota of devotion for the Lord and are filled with so much pride about your lowly achievements in the material world! You run after persons who have recently become rich (nouveau riche) and forget the others, who have accumulated their wealth over generations by blemishless methods recommended by the SaastrAs. Their wealth is not like the ripe fruits of eTTi tree, which because of their inedibility and toxicity and is not of much use to the people. Oh unfortunate ones, who have wasted your lives so far! Please start your meditation on the ashTAKshara mantram to redeem yourselves and travel to Tirumalai, where our Swamy resides. Here, the female monkeys reach to the top of SeshAdri hill and crane their necks to take a peep at the deva lokam from that vantage point.

Comments:

The UpadeSam of the poet is:

வேங்கடக் காவலனை எழுத்து எட்டினால் எண்ணி ஏத்தீர் (vEnkaTak kAvalanai ezhuttu eTTinAl eNNi EttIr).

You may ask why they should engage in this japam. The reason is that the fruits of such a japam and dhyAnam yield the greatest gift of residence at Paramapadam (பரகதி ஏறுவதற்கே paragati ERuvataRkE). Please do not waste your time by chasing those, who have become rich recently (நடுச்செல்வர் naDuccelvar) by learning quick ways to accumulate perishable wealth. Please change your focus to reflect on the ananta kalyANa guNams of TiruvenkaTamuDaiyAn and perform ashTAKshara mantra japam to gain the highest boon one can hope for (viz.), permanent residence at SrI VaikuNTham and enjoy ParipoorNa brahmAnandam there.

பாயிரம் 68

ஏறு கடாவுவர்; அன்னம் கடாவுவர்; ஈர் - இருகோட்டு

உறு கடாமழை ஒங்கல் கடாவுவர் - ஓடுஅருவி

ஆறு கடாத அமுதுஎனப் பாய, அரிகமுகம்

தாறுகள் தாவும் வடவேங் கடவரைத் தாழ்ந்தவரே.

Meaning:

At Tirumalai, river water, sweet like nectar rush down speedily. The monkeys are afraid of their power and climb up to the top of nearby areca nut trees so that they are not harmed. The Lord stands here receiving the homage from the gods like Sivan mounting the bull, Brahma devan riding on the swan and Indran sitting on the four-tusked mountain like elephant named airAvatam experiencing the flow of mata (rut) jalam. They owe their aiSvaryams to the blessings of that merciful Lord of TiruvenkaTam.

பாயிரம் 69

தாழ்ந்த அருக்கம் தருஓக்குமோ? பல தாரகையும்

சூழ்ந்த அருக்கன் சுடர்ஓக்குமோ? தொல்அரக்கர் என்று

வாழ்ந்த வருக்கம் களைந்தான், வடமலைமால், அடிக்கீழ்

வீழ்ந்தவருக்கு, அன்பருக்கு ஒப்பரோ? அண்டர் மெய்த்தவரே.

Meaning:

Will the lowly weed plant (erukkam ceDI) ever match up with a big tree? Will the planets rotating around the Sun ever match the brilliance of the Sun? They won't match. Similarly, the assembly of the ancient rAkshasAs utterly destroyed by

Tiruveṅkaṭamuḍaiyaṅ will never match in glory of the three kinds of aḍiyaṅs who fall at His feet: One with bhakti (the Prapaṅṅas), the devaṅs and the sages with true tapas.

Comments:

அருக்கம் செடி (எருக்கம் செடி) is a milky weed that grows on the way side and is a puny plant compared to the mighty trees growing on the slopes of Tirumalai - (தாழ்ந்த அருக்கம் தரு ஒக்குமோ? tAzhnta arukkam taru okkumO?). The stars of the milky way with their Sun in the middle send out puny radiance compared to the Sun and almost pale in to insignificance. These stars can not match the jyoti of the Sun (பல தாரகையும் சூழ்ந்த அருக்கன் சுடர் ஒக்குமோ? pala tArakaiyum cUzhnta arukkan cuDar okkumO?). Lord Venkatesa destroyed the ancient rAkshasAs to their roots (வடமலை மால், தொல் அரக்கர் என்று வாழ்ந்த வருக்கம் களைந்தான் vaDamalai mAl, tol arakkar enRu vAzhnta varukkam kaLaintAn). These lowly rAkshasAs will never match the glories of the aḍiyaṅs of the Lord of Tiruveṅkaṭam (வடமலை மால், அடிக் கீழ் வீழ்ந்தவருக்கு, அன்பருக்கு ஒப்பரோ? vaDamalai mAl, aDikkIzh vIzhtavarukku, anparukku opparO?)

பாயிரம் 70

மெய்த்தவம் போர்உக, வெஞ்சொல் இராமன் வில் வாங்கி வளைத்து
உய்த்த அம்போர், உகம் நாலும் செய்தோர், உயர் வேங்கடத்து
வைத்த அம்போருகப் பூஆர் கழலை, மறைமனுநால்
பொய்த்த வம்போர் உகவார்; காமம் வேட்டுப் புரளுவரே.

Meaning:

Tiruveṅkaṭamuḍaiyaṅ took over the bow of ParaSurAman and set up an arrow for dispatch from that VishNu dhanus and took away the power of true penance accumulated by the angry ParaSurAman. He is the One, who created the four yugams. The lowly ones chasing the pleasures of the flesh in this world dismiss the instructions of the four Vedams originating from the Lord as well as the edicts of the Manu dharma Saastram as false and roll on ground with sorrow over their misfortunes.

Comments:

The auspicious, sacred feet of the Lord of Tirumalai is compared to the beautiful lotus flower (உயர் வேங்கடத்து வைத்த அம்போருகப் பூ ஆர் கழல் uyar vEnkaTattu vaitta ampOrukap pU Ar kazhal). The undesirable people dismissing the Vedams originating from the Lord and the dharma Saastrams of Manu as false are described by the poet

as worthless chatter boxes to be avoided (மறை மனு நூல் பொய்த்த வம்போர் உகவார்
maRai nUl poytta vampOr ukavAr).

பாயிரம் 71

புரண்டு உதிக்கும் உடற்கே இதம்செய் பொருள் ஆக்கையின் நால் -

இரண்டு திக்கும் தடுமாறும் நெஞ்சே! இனி எய்துவம், வா -

திரண்டு திக்கும் அரன், வேள், அயனார்முதல் தேவர் எல்லாம்

சரண்துதிக் கும்படி மேல்நின்ற வேங்கடத் தாமத்தையே.

Meaning:

Oh my mind that is unsteady and display your sancala svabhAvam and run after the accumulation of transient wealth! Let us climb up the TiruvenkaTam hills and reach the sannidhi of our Lord, where Sivan with His fiery third eye, Murukan and Brahma devan are assembled to eulogize the sacred feet of our Lord standing as the jyotirmaya Brahman!

Comments:

Oh my anxious and unstable mind chasing in all eight directions for the assembly of "comfort" and sukham for the body (புரண்டு உதிக்கும் உடற்கே இதம் செய் பொருள்

ஆக்கையின் நால் இரண்டு திக்கும் தடுமாறும் நெஞ்சே! puaraNDu utikkum uDaRkE idam cey poruL Akkaiyin nAl iraNDu dikkum taDumARum nencE!).

Let us now reach the peak of VenkaTAdri to worship our Lord, who grants all aiSvaryaMs for His devotees! There, you will be in the company of all the devAs eulogizing the radiant tiruvaDis of SrI VenkaTanAthana (தேவர் எல்லாம் சரண்துதிக்கும்படி மேல் நின்ற வேங்கடத் தாமத்தையே dEvar ellAm caraN tutikkumpaDi mEl ninRa vEnkaTat tAmattaiE).

பாயிரம் 72

தாம்மத்து அளைவெண்ணெய் உண்ட அந்நாள், இடைத்தாயர் பிணி

தாமத் தளைஉவந்தார், வேங்க டாதிபர், தாமரைப்பூந்

தாமத்தளை அணியும் மணிமார்பில் நல்தண்அம் துழாய்த்

தாமத்து அளைவது என்றோ, மடவீர்! என் தட முலையே?

Meaning:

Oh dear friends with shyness! On that day, when BalagopAlan stole freshly churned butter and swallowed it, YaSodA caught Him red handed and wanted to teach Him a lesson. She decided to tie Him up to a mortar so that He will stay put and will not run to other homes to repeat this act. TiruvenkaTamuDaiyAn as KrshNan accepted this rope around His waist gladly and became dAmodharan. When will the day come for me to embrace KrshNa's chest, a place of residence of Periya PirATTi and the gem Kaustubham? When would my tight and big breasts press against the cool and fragrant tuLasI garland on His chest.

Comments:

The day was the day, when the Lord stole and swallowed the freshly churned butter (தாம் மத்து அளை வெண்ணெய் உண்ட அந்நாள் tAm mattu aLai veNNeyi uNDa annAL). When His mother wanted to tie Him down to a mortar, He was cooperative (வேங்கடாதிபர், இடைத் தாயர் பிணி தாமத் தளை உவந்தார் vEnkAtatipar, iDait tAyAr piNi tAmat taLai uvantAr).

பாயிரம் 73

தடவிகடத் தலைவேழ முன்றின்றன; சாடு உதைத்துப்

படவிகள் தத்துஅலை ஈர்ஏழ் அளந்தன; பூந்திருவோடு

அடவிகடத்தலை வேட்டன - வேங்கடத்து அப்பன் புள்ளைக்

கடவி கடத்தலை நெய்உண்ட மாதவன், கால்மலரே.

Meaning:

The Lord (TiruvenkaTamuDaiyAn) of Periya PirATTi uses GaruDan as His vAhanam; He enjoyed eating the ghee kept in the pot by the Gopis. His lotus feet appeared before His devout devotee, the Gajendran in distress at the pool side as it was being attacked by the powerful jaws of the vile crocodile. During KrshNavatAram, those powerful feet kicked and killed SakaTAsuran, who came in the form of a wheel to kill Him. The very same lotus feet measured the fourteen universes as Trivikraman including the ocean girdled BhUmi. During RAmAvatAram, those auspicious feet crossed the dangerous DaNDakAraNyam with SitA PirATTi.

Comments:

"நெய் உண்ட மாதவன் கால் மலர் (பாத) தாமரை" (ney uNDa mAdavan kAl malar/pAda tAmarai) Vaibhavam of the Lord during many avatArams is saluted here:

வேழ முன் நின்றன (vEzha mun ninRana) - Appeared before Gajendran in time of his suffering

சாடு உதைத்தன (cADu uttaittana) - Pulverized SakaTAsuran

ஈர் எழ் அளந்தன (Ir Ezh aLantana) - Measured the fourteen Universes

பூந்திருவோடு அடவி கடந்தன (pUntiruvODu aDavi kaDantana) - Crossed the dangerous forest with SitA PirATTi

பாயிரம் 74

கானகம் உண்டு; அதில் போம், என்னின் நீங்கிக் கடும்பிணிகாள்!

தேன்அக முண்டகத் தாள்வேங்க டேசனை, சென்று இரக்கும்

போனக முண்ட வெண் நீற்றான் அயனொடும் பூமியொடும்

வானகம் உண்ட பெருமாளை, இன்றுஎன் மனம் உண்டதே.

Meaning:

Here the poet addresses the persistent diseases of samsAram that stubbornly clinging to him and commands them to stay away from him and retire to the forest, since his mind has tasted now the delectable names of TiruvenkaTamuDaiyAn and found them as his ujjeevanam and curing medicine. He cites that Sivan adorning VibhUti on His forehead, His Father's (Brahma devan's) skull tightly attached to His palm for bikshai and roaming from place to place for alms as well as Brahma devan along with the rest of the world were swallowed by Him (TiruvenkaTamuDaiyAn) during the time of praLayam and protected by Him through those destructive times of the mahA praLayam.

Comments:

The poet's case is that his mind has tasted now the delectable vaibhavam of TiruvenkaTamuDaiyAn's honey flowing tiruvaDikaL and therefore the samsAric diseases that held on to him fiercely should run away from him and retire to the far off forest (கடும் பிணிகாள்! என்னின் நீங்கி கானகம் போம்! kaDum piNikAL! ennin nInki kAnakam pOm!). The protective power of the Lord of Tirumalai is revealed from His merciful act of protecting all the jeevarAsis from destruction during the times of the great deluge (praLayam) by swallowing them and holding them in a small portion of His vast stomach until the end of the praLayam. At the end of the kalpam, the entire universe along with Brahma devan and His son, Sivan adorning VibhUti in His forehead and the Brahma kapAlam as His begging bowl in His palm are swallowed by the Lord of TiruvenkaTam (போனகமுண்ட வெண் நீற்றான், அயனொடும் பூமியொடும் வானகம் உண்ட பெருமான் ponakamuNDa veN nIRRAAn, ayanoDum bhUmiyoDum vAnakam uNDa perumAn).

பாயிரம் 75

மனம், தலை, வாக்குஉற எண்ணி; வணங்கி; வழத்தும் தொண்டர்
இனம்தலைப் பெய்தனன்; ஈதுஅன்றியே - இமையோரும், எங்கள்
தனம்! தலைவா! எனும்வேங் கடவாண! தடங்கடலுள்
நனந்தலை நாகணையாய்! - அறியேன், அன்பும் ஞானமுமே.

Meaning:

Oh Lord VenkaTeSa, who is eulogized by the devAs as their wealth! Oh Master reclining on the vast Milky Ocean! aDiyEn has now joined the ghoshThI of Your bhaktAs, who meditate on You with their mind, head and speech. Beyond this dhyAnam with mind, body and speech, aDiyEn does not know anything about j~nAna, bhakti yogams to reach You.

Comments:

"மனம், தலை, வாக்கு உற எண்ணி அன்பும், ஞானமும் அறியேன்" (manam, talai, vAkku uRa eNNi anpum j~nAmum aRiyEn) says the poet. I do not know much about bhakti and j~nAna yogams as routes for moksham. They are arduous and tardy in delivering their phalans. aDiyEn has therefore adopted the Prapatti yogam suggested by You in Your celestial song to gain Paramapadam.

பாயிரம் 76

' ஞானக் கண்தா; கனவு ஒக்கும் பவம்துடை; நஞ்சு இருக்கும்
தானக் கண்டா! கனற்சோதி!' என்று ஏத்தும் வன் தாலமுடன்
' வானக் கண்தா, கனவண்ணா!' என்று ஒதுஒலி வந்து அடையா
ஈனக் கண்டாகனற்கு ஈந்தான் பரகதி, என் அப்பனே.

Meaning:

aDiyEn's Lord, TiruvenkaTamuDaiyAn granted moksham to the bhUta gaNa nAthan KaNTakarNan, one of the fanatic Siva bhaktan, who prevented any stuti about Lord Sriman Narayanan enter his ear by wearing a bell over each ear to ward off such Hari nAmams entering them. He always eulogized Lord Sivan intensely by addressing Him as "Oh neela KaNThA" with the blue mark of poison staying at the level of Your neck, please grant me the eye of j~nAnam! Please banish my birth in this world, which is like a horrible dream. Oh Lord effulgent like the assembly of flames! Please bless me. Out of His (TiruvenkaTamuDaiyAn's) infinite compassion to such a lost soul, who did not realize His object of worship, Lord Sivan had performed Prapatti at the sacred feet of Lord Narasimhan, mokshAnugraham was given to KaNTakarNan, who went out of his

way to prevent any VishNu stuti from entering his ears.

Comments:

Even for this lowly person, KaNTAkarNan who cultivated hatred towards Lord VenkaTeSan, the Lord granted the highest of boons, mokshAnugraham - -

கனவண்ணா என்று ஒது ஒலி வந்து அடையா ஈனக் கண்டாகனற்கு ஈந்தான் பரகதி,
என் அப்பனே (kanavaNNA enRu Otu oli vantu aDaiyA Inak kaNTakanaRku IntAn
paragati, en appanE).

பாயிரம் 77

என்அப்பன், ஆகத்து பொன்-நூலன் வேங்கடத்து எந்தை, துயில்
மன்அப்பன், நாகத்துக்கு அஞ்சல் என்றான், பல் மணி சிதறி
மின்னப்பல் நாகத்துப் பாய்ந்தான், கதைஅன்றி வெவ்வினைகள்
துன்னப் பல் நா கத்துப் பொய்நூல் புகா, என் துளை செவிக்கே.

Meaning:

The divine caritrams of Tirumalai appan would alone enter aDiyEn's ear. The faulty and damaging doctrines of para matams shouted aloud by the proponents of these Veda Viruddha and KudrshTi matams will not enter in to my ears. The Lord at Tirumalai is aDiyEn's Master. He adorns a golden sacred thread on His shoulders. He has chosen the Milky Ocean as a place of His yoga nidrA. He protected the Gajendran and blessed the elephant His abhaya PradAnam. He jumped on the hoods of the serpent, KaaLiyan with many gems reflecting upon his teeth as lightning streaks.

Comments:

This is an expression of mahA viSvAsam on the part of the poet. He addresses the Lord as My Master (என் அப்பன், வேங்கடத்து எந்தை en appan, vEnkaTaTattu entai); the

One with the golden sacred thread on His chest (ஆகத்து பொன் நூலன் Akattu pon nUlan). He has the Milky Ocean as His abode for sleep (துயில் மன்அப்பன் tuyil man appan); He gave abhayam to the suffering elephant, which bleated out to Him for protection (நாகத்துக்கு அஞ்சல் என்றான் nAkattukku ancil enRan); He jumped on to the hoods of KaaLiyan, who was causing harm to the residents of the backwaters of YamunA River and chased him away and spared his life responding to the prayers of his wives. The false doctrines of other philosophies proclaimed loudly by the paramata vAdins will not enter aDiyEn's ears.

பாயிரம் 78

செவித்தலை வன்னியன் சூடு உண்டவேய் இசை தீப்பதும், யான்
தவித்துஅலை வன்மயலும், தமர்காப்பும், தமிழ்க் கலியன்
கவித்தலைவன் திருவேங் கடத்தான் முன் கழறுமின் - பொன்
குவித்து, அலை வந்து உந்து, கோனேரி வாழும் குருகினமே.

The message sent to the Lord through the cranes (nArai) of Tirumalai Koneri River banks.

Meaning:

Oh assembly of cranes populating the banks of the River Koneri bringing alluvial gold from the mountains! Please go to my Lord, the Master of the pAsurams of ParakAla nAyaki, who was an expert in composing poems in Tamil expressing her viraha tApam. Please describe to Him about my state suffering from the pangs of separation from Him and that in this state the sweet sound of music emanating from the bamboo flute burns my ears and the viraha tApam is overpowering me and my friends and relatives are protecting me in as many ways as possible.

Comments:

The nAyaki describes the burning of her ears as the musical notes from the flute/ vEnkuzhal formed from shaping the bamboo with fire (செவித்தலை வன்னியன் சூடு உண்ட வேய் cevittalai vanniyann cUDu uNDa vEy). "vanniyann" is the Tamil equivalent of agni or fire. Its heat is வன்னியன் சூடு (vanniiyan cUDu). During its formation, the portion of bamboo stem is shaped with fire. This process is described by the poet as the fire consumed by the source bamboo stem (வன்னியன் சூடு உண்ட வேய் vanniiyan cUDu uNDa vEy). The music generated from that bamboo flute burns her ear canals (செவித்தலை cevitalai) as it is experienced. Oh cranes residing on the banks of

Koneri falls full of gold dust and waves (பொன் குவித்து, அலை வந்து உந்து, கோனேரி வாழும் குருகினமே! pon kuvittu, alai vantu untu KOnEri vAzhum kurukinamE!). Please give my message to the Lord and object of the king of Tamil poetry of Kaliyan, and describe my pitiable status and plead for His intercession (தமிழ்க் கலியன் கவித் தலைவன் திருவேங்கடத்தான் முன் கழறுமின் tamizhk kaliyan kavit talaivan tiruvEnkaTattAn mun kazaRumin).

பாயிரம் 79

குருகூரர் அங்கமறைத் தமிழ்மாலை குலாவும் தெய்வ
முருகுணர் அரங்கர், வடவேங் கடவர் முன்னீர் இலங்கை
வருகூரர் அங்கம் துணித்தார், சரணங்கள், வல்வினைகட்கு
இருகூர் அரங்கள் கண்டீர் - உயிர்காள்! - சென்று இரவுமினே.

Meaning:

Oh Jeevans! Please go to the Lord's sannidhi and plead there with the Lord to cut and destroy all of Your bad and good karmAs to qualify You for moksham. He is a Master in handling His sword, Nandakam. Lord RanganAtha famous for being the recipient of the pAsurams from the six prabandhams of Tirumangai Mannan linked to the four Tamizh Veda Prabandhams of SvAmi NammAzhvAr went to Lanka populated by the rAkshasAs in the form of Sri VenkaTarAman and cut them up in to shreds in His battles with His powerful sword and killed them all.

Comments:

The poet performs upadeSam for the jeevans (உயிர்காள் uyirkAL) bound to samsAram and asks them to pray at the sacred feet of the Lord for severing the pApams and puNyams that they have accumulated: "வல்வினைகட்கு இருகூர் அரங்கள் கண்டீர் வட வேங்கடவர் முன் நீர் சென்று இரவுமினே" (valvinaikaTku irukUr arankaL kaNDIr vaDa vEnkaTavar mun nIr cenRu iravuminE).

பாயிரம் 80

இரணிய நாட்டன், இரணியன், ஈர்ஐந் தலையன், கஞ்சன்;
முரணிய கோட்டின், நகத்தின், சரத்தின், முன்தாளின்; துஞ்சத்

தரணியில் குத்தி, இடந்துஎய்து, உதைத்தவன் - சர்ப்ப வெற்பன்

அரணிய கேழல், அரிராகவன்,கண்ணன் ஆகிவந்தே.

Meaning:

The Lord residing at Tirumalai protects His bhaktAs like VarAha PerumAn protects like a wall those inside. He is like VarAha PerumAn, Narasimhan, Sri Raman and KaNNan and killed the bhAgavata dveshis like HiraNyAkshan, HiraNyan, the ten headed RAVaNan and Kamsan. VarAha mUrti destroyed HiraNyAkshan with His tusk, Narasimhan tore apart the chest of HiraNyan with His nails, Raghuveeran killed RAVaNan with His arrows and KrshNan killed Kamsan with His feet.

Comments:

The poet visualizes some of the ten avatArams of the Lord of Seshagiri to punish the wicked through VarAha, Narasimha, SrI RAma and KrshNa avatArams.

பாயிரம் 81

வந்தித்து, இருக்குமறை போற்றும் வேங்கட வாண! மலர்

உந்தித்திருக் குங்குமம் அணிமார்ப! உள் வஞ்சனையும்,

புந்தித் திருக்கும், வெகுளியும், காமமும், பொய்யும் விட்டுச்

சிந்தித் திருக்குமது எக்காலம், யான் உன் திருவடியே?

Meaning:

Oh VenkaTavANA saluted and celebrated by Rg Vedam and other three vedams (வந்தித்து, இருக்கு மறை போற்றும் வேங்கடவாண! vantittu, irukku maRai PORRUm veNkaTavANa!) and other Vedams! Oh Lord with lotus on your navel, adorning the vermilion paste on your chest with SrI Devi seated on Your broad vakshasthalam (மலர் உந்தித்திரு குங்குமம் அணி மார்ப! malar untittiru kunkumam aNi mArpa!). When are You going to bless aDiyEn to abandon my inner deceit, desires for the carnal pleasures and lies to focus on the dhyAnam of Your tiruvaDis in an undistracted manner (உள் வஞ்சனையும், புந்தித் திருக்கும், வெகுளியும், காமமும், பொய்யும் விட்டு யான் உன் திருவடியே சிந்தித்திருக்குமது எக்காலம்? uL vancanaiyum, puntittu irukkum, vekuLiyum, kAmamum, poyyum viTTu yAn un tiruvaDiyE cintittu irukkum atu ekkAlam?).

பாயிரம் 82

திருவடி வைக்க புடவி பற்றாது; அண்டம் சென்னி முட்டும்

கருவடிவைக் கலந்துஆற்றா, எண்திக்கும்; கடல் மண் கொள்வான் -

பெருவடிவைக் கனல்ஆழிப்பிரான், புனல் ஆழி கட்டப்

பெருவடிவைக் கண்ட அப்பன் - எவ்வாறு அடி சேர்ப்பதுவே.

Meaning and Comments:

The Lord of TiruvenkaTamalai possesses the best among weapons of war, the cakrAyudham. He is the One, who was ready to dry up the Ocean to build a dam across it to reach Lanka to fulfill His avatAra kAryam. During the time of His Trivikrama avatAram, the area of the earth proved insufficient to measure the BhUmi. His crown hit the top of the firmament (aNDa kOlam); all the eight directions proved insufficient to accommodate the full extent of His tirumEni. Thus, how would this Lord of gigantic form could use the three steps to measure this earth? The poet suggests that there was not enough surface to use three steps of land that He asked for. The earth was too small for Trivikrama's' giant step (திருவடி வைக்கப் புடவி பற்றாது tiruvaDi vaikkap puDavai paRRAtu).

புடவி (puDavi) means the Earth. The question is "பெருவடிவைக் கண்ட அப்பன்

எவ்வாறு அடி சேர்ப்பதுவே? (peruvaDivaik kaNDa appan evvARu aDi cErppatuvE?).

பாயிரம் 83

பேர்ஆனைக் கோட்டினைப் பேர்த்தானை; வேங்கடம் பேணும் துழாய்த்
தாரானை; போதனைத் தந்தானை; எந்தையை; சாடுஇறப் பாய்ந்து,
ஊர்ஆனை மேய்த்துபுள் ஊர்ந்தானை; பஞ்சவர்க்கு உய்த்துநின்ற
தேரானை; நான்மறை தேர்ந்தானை - தேரும்நும் தீது அறுமே.

Meaning:

Oh people! The Lord of Tirumalai pulled out the tusks of the royal elephant of Kamsan named kuvalayApItham during His KrshNavatAram. His preferred residence is SeshAdri hill and here He adorns tuLasI garland. Our Master is the Creator of Brahma and rides on GaruDan. He herded cattle at BrndAvanam as Govindan. He kicked SakaTAsuran as a child and killed him. He is the charioteer of Arjunan, one of the five PaaNDavAs. He is well saluted by the four VedAs and is full and primordial Supreme Being. All of your sufferings will cease, when you reflect on His ananta kalyANa guNams and meditate on Him.

Comments:

"வேங்கடம் பேணும் துழாய்த் தாரானை - தேரும் நும் தீது அறுமே" (vEnkaTam pENum tuzhAyt tAraNai) is the upadeSam. The poet instructs us to meditate on TiruvenkaTamuDaiyan to get rid of our bad karmAs.

பாயிரம் 84

அறுகுண்டு கங்கை தரித்தான், அயன், அழைத்தாலும் இச்சை
அறுகூடு, மால்அடியார் அடிக்கே; அப்பன் வேங்கடவன்,
மறுகுண்டு மாதர்எறி பூண்எறிக்கும் மதில்அரங்கன்,
மறுகூடு நம்மை மருவாமல் வாழ்விப்பன் - மாமனமே.

Meaning:

Oh my lofty mind! Even if Brahma Devan and Lord SivA adorning Ganga Devi on His matted tresses in between panic grass (அருகம் புல்) decorations forcefully invite you to visit their places (Satya lokam, KailAsam), please resist the temptation to accept those pleas. Please join instead the sacred feet of the aDiyArs of SrIman NArayaNan. If you accept the right kind of invitation, then you would reap the benefit of gaining mukti and

enjoying brahmAnandam at Sri VaikuNTham, sthAnam of Sri VenkaTarangan on whose streets the precious jewelry thrown from the streets of Srirangam by the ladies in disagreement with their spouses glitter and those AbharaNams are like orphans unclaimed by anyone.

Comments:

"அறுகு ஊடு" (aRuku UDu) means in between the clumps of panic grass (அருகம் புல் arukam grass which is dear to SrI VinAyakA), Lord Sivan provides the home for GangA Devi amidst His jaDais. "இச்சை அறுகூடு" (iccai aRUKUDu) means to resist the desire totally. The poet is a RanganAtha Pativratai. Even when he is composing an andAti on TiruvenkaTattAn, his mind will return often to Srirangam and Sri RanganAthan. It is in this context, he visualizes the streets of walled SrIrangam glistening with gem studded jewelry thrown out by the women, who have some disagreements with their dear husbands (மறுகு ஊடு மாதர் எறி பூண் எரிக்கும் மதில் அரங்கன் maRuku UDu mAtAr eRi pUN erikkum matil arangan). The poet reveals that the fruits of seeking aDiyArs of Sri VenkaTavan is to spare us ceaseless births in different cages/bodies and grant us moksham (மறு கூடு நம்மை மருவாமல் வாழ்விப்பன் maRu kUDu nammai maruvAmal vAzhvippan).

பாயிரம் 85

மாமன் அங்காந்த வல்வாய்ப்புள்ளை ஏவமடித்து, பித்தன்

நாமனம், காந்த அன்று ஓடஎய்தோன், நறும் பூங்கொடிக்குத்

தாமன்அம் காந்தன், திருவேங்கடத்து எந்தை, தாள்களில்என்

தீமனம் காந்தம் கவர்ஊசி போல்என்று சேர்வதுவே?

Meaning:

Kamsan, the uncle of BAragopAlan sent a wide mouthed bird (BakAsuran) to swallow KuTTi KaNNan and the Lord tore its beak and destroyed that rushing asuran. Later during His KrshNAvatAram, the Lord rained unceasing arrows to send Sivan, the ally of BaaNAsuran, running panting for breath from the battle field deserting his role as the main patron of the asuran. VenkaTavan's broad chest is the home for the slender waist lady living on the lotus flower. Oh VenkaTakrshNa! When will be the day in which my mind, the needle will be pulled towards You, the powerful magnet?

Comments:

The uncle (மாமன் mAman) sent the asuran in the form of a giant crane (bakAsuran) to kill Krshnan. The crane with its strong and open beaks was ready to swallow the Lord. The mighty KaNNan grabbed the bird by its beaks and tore it in to two (வல் வாய்

புள்ளை ஏவமடித்து val vAy puLLai Eva maDittu). He sent Lord Sivan (பித்தன் pittan) running from the battle field panting for breath from the rain of His arrows (பித்தன் நாமனம் காந்த அன்று ஓட எய்தோன் pittan nA manam kAnta anRu ODa eytOn). That Lord (காந்தன் kAntan) is the consort of SrI Devi, the tender creeper on the flowering tree (நறும் பூங்கொடி காந்தன், திருவேங்கடத்து எந்தை naRum pUnkoDi kAntan, tiruvEnkaTattu entai). When would my despicable mind be attracted to the sacred feet of the Lord as a steel needle would be attracted to a magnet (எந்தை தாள்களில் என் தீமனம் காந்தம் கவர் ஊசி போல் என்று சேர்வதுவே? entai tALkaLil en tImanam kAntam kavar Uci pOl enRu cErvatuvE?).

பாயிரம் 86

சேரும், மறுக்கமும், நோயும், மரணமும், தீவினையின்
வேரும், அறுக்க விரும்பிநிற்பீர்! வடவேங் கடத்தே
வாரும்; மறுக்க அறியான், எவரையும்; வாழஅருள்
கூரும் - மறுக் கமலை அணிமார்பன், கைக் கோதண்டனே.

Meaning:

Oh people who wish to do away with the mental confusions, diseases and death arising from their deep rooted bad karmAs! Please come to Tirumalai. The Lord there with the mole of SrIvatsam and Sri Devi on His chest, the bow of KodaNDam in His hands does not have the heart to abandon anyone, who sought His refuge. He will shower His dayA on His aDiyArs and every One and bless them to live delectable lives at SrI VaikuNTham.

Comments:

The poet invites those who wish to cut the very root of bad karmAs to come to Tirumalai (தீ வினையின் வேரும் அறுக்க விரும்பி நிற்பீர்! வட வேங்கடத்தே வாரும் tI vinaiyin vErum aRukka virumpi niRpIr! vaDa vEnkaTattE vArum). There is the Lord, who is ready to bless anyone, who performs SaraNagati at His sacred feet (எவரையும் வாழ அருள் கூரும் கைக் கோதண்டத்து வட வேங்கடவன் evaraiyum vAZha aruL kUrum kaik kodaNDattu vaDa vEnkaTavan).

பாயிரம் 87

கோதண்டத்தான்; நந்தன்; வாழ்கதை, நேமியன்; கோலவட
வேதண்டத்தான்; அத்தன்; இன்இசையான்; மண்ணும் விண்ணும் உய்ய
மூதண்டத் தானத்து அவதரித் தான்எனில், முத்தி வினைத்
தீதுஅண்டத் தான்அத்தனு எடுத்தான் எனில் தீ நரகே.

Meaning:

The Lord of beautiful VaDa VenkaTam is PancAyudha dhAri (bow, conch, sword, fiery disc sudarSanam and mace). He is the Master of all jeevarAsis. He is playing the sweet flute and raising divya gAnam as VeNugopAlan. If one understands His avatAra rahasyam that He incarnates in the ancient Universe at different times and places because of His own sankalpam and not because of the result of His karmAs, would reach Paramapadam. The others, who do not believe in this truth, would end up in the fierce Narakam.

Comments:

His avatAra rahasyam is for the redemption of the denizens of this and the upper world and protects His devotees and punish those, who cause harm to His BhAgavatAs (மண்ணும் விண்ணும் உய்ய மூதண்டத் தானத்து அவதரித்தான் maNNum viNNum uyya mUdaNDat tAnattu avatarittAn). Those who think that His avatArams are linked to His puNyam and pApam like the human beings will end up in fiercest section of the hell.

பாயிரம் 88

நரகம் அடங்கலும் சென்று எய்த்த பாவிக்கு, நாரியர் மேல்

விரகம் அடங்க, மெய்ஞ்ஞானம் வெளிசெய, வீடு பெற,

உரகம் மடங்க நடித்த பொற்றாள் இன்றுஎன் உச்சி வைப்பாய்

வரகமடம், கயல்ஆனாய்! வட மலை மாதவனே!

Meaning:

Oh Lord, who incarnated as a turtle and fish! Oh Master, who resides at Tirumalai! aDiyEn has taken many births in this samsAra maNDalam and accumulated much bad karma and stayed in hell because of those misdeeds. May Thou bless this sinner to be freed of the disease of desire for women, grow my tattva j~nAnam and assure residence at Your Supreme Abode by placing Your sacred feet that danced on the serpent KaaLiyan's head on my head!

Comments:

The poet's prayer is: நாரியர் மேல் விரகம் அடங்க, மெய்ஞ்ஞானம் வெளி செய, வீடு பெற, உரகம் மடங்க நடித்த பொற்றாள், இன்று என் உச்சி வைப்பாய் (nAriyar mEl virakam aDanka, mey j~nAnam veLi ceya, vIDu peRa, urakam maDanka naTitta poRRAL, inRu en ucci vaippAy).

பாயிரம் 89

' மாதிரம் காதல், மனைவாழ்க்கை' என்றுஎண்ணி, வான்பொருட்டு

மாதிரம், காதம் பலஉழல்வீர்! இன்னும் மைந்தன் என்றுஓர்

மாது இரங்காதபடி வணங்கீர்! அரிமா வொடு கைம்

மா திரங்காது அமர் செய்கின்ற சேட மலையினையே

Meaning:

Oh people who roam in all directions and thousands of miles to earn huge wealth for

domestic life thinking that the stay with your dear wife as grhastan is the most lasting one! Please offer Your worship to the Lord, who resides on Seshagiri so that you do not have future births in this samsAra maNDalam!

Comments:

The poet addresses the grhasthan, who places a high value on domestic life (இல்லற வாழ்க்கை) and conjugal pleasures and asks him to stop his furtive roaming around the land to accumulate wealth thinking that the domestic life is a lasting thing. He appeals to that restless soul to prostrate before the Lord of SeshAdri to gain the boon of freedom from endless cycles of births and being fed and raised by successive array of mothers in future births. He describes the scenery at Tirumalai, where the wild elephants fight without fear and battle the mountain lions (அரிமாவொடு கைம்மா திரங்காது அமர் செய்கின்ற சேட மலையினையே arimAvoDu kaimmA tirankAtu amar ceykinRa cEDa malaiyinaiyE).

பாயிரம் 90

' மலையின் அரக்கர் உடன்று எழுந்தார்' என்று மாமறைநூல்
கலையினர், அக்கருடன், இந்திராதியர் காட்ட, செய்யும்
கொலையினர், அக்கருடன் ஏறும் வேங்கடக் குன்றர்; என்றால்
உலையின் அரக்கு - அருள் தந்திலரேனும், என்உள் அவர்க்கே.

Meaning:

If aDiyEn hears about the caritram of Brahma devan skilled in the interpretation of Vedams and Saastrams as well as Lord SivA adorning the garland of bones, Indran and the other devAs cry in anguish about the terrors caused to them by the asurAs which leads to the Lord of Seshagiri mounting His vAhanam of GaruDan to destroy the evil asurAs, my mind melts like wax exposed to fire, even if He does not show compassion towards aDiyEn.

Comments:

Although the Lord of Tirumalai shows enormous compassion to Brahma and others, He does not demonstrate His dayA guNam to aDiyEn. My mind however melts hearing about His merciful act to protect the devAs. He does not protect me from the ravages of samsAram and grant aDiyEn His Paramapadam. That Lord rushing on His GaruDa vAhanam to protect the devAs does not heed my appeals (அக்கருடன் ஏறும் வேங்கடக்குன்றர் என் உள் அருள் தந்திலர்; அவ்வேங்கடக் குன்றர் என்றால், என் உள் அவர்க்கே உலையின் அரக்கு akkaruDan ErUm vEnkaTakkunRar en uL aruL tantilar, av vEnKaTakk kunRar enRAI, en uL avarkkE ulaiyin arakku).

பாயிரம் 91

உள்ளம் அஞ்சாய்; வலியாய்; வலியார்க்கும் உபாயம் வல்லாய்;
கள்ளம், அஞ்ச ஆயுதம் கைவரும்; ஆயினும், கங்குலினில்
வெள்ள மஞ்ச ஆர்பொழில் வேங்கடக் குன்றினில் வீழ் அருவிப்
பள்ளம் அம்சாரல் வழிவரில், வாடும், இப்பாவையுமே.

Meaning:

Oh Lord! Your mind is not afraid of anything. You are strong. You have the skills to teach even the powerful ones to gain upAyams from You. stealing (hearts) and holding the five weapons are familiar acts for You. In spite of all these, my suffering friend anticipating Your arrival at the grove laden bank of the water fall (Koneri) at Tirumalai would be very happy about possible union with You. Please have dayA and join with my dear friend before the nigh sets in.

Comments:

The description of the nAyaki awaiting the arrival of her Lord by the banks of the water falls at the mountain side at Tirumalai is moving:

கங்குலினில் வெள்ள மஞ்ச ஆர்பொழில் வேங்கடக் குன்றினில் வீழ் அருவிப் பள்ளம்
அம்சாரல் வழிவரில், வாடும், இப்பாவையுமே

(kankulinil veLLa mancu ARpozhil vEnkaTak kunRinil vIzh aruvip paLLam amcAral
vazhivaril, vADum, ippAvaiyumE)

It is getting to be night time. It is dark. It is raining heavily. The noise from the water falls filled with rain water and which is rushing down is ear splitting. The nAyaki's gaze is riveted to the rough mountain path by the side of the falls, which is full of ups and downs. She is awaiting her Lord to arrive at her side taking that rough path. Her nAyakan is not however showing up. She would be thrilled to unite with Him. During this time of waiting, she experiences immense sorrow as big as the VenkaTam hill.

பாயிரம் 92

பாவை இரங்கும் அசோதைக்கு முத்து; பதுமச் செல்விக்கு
ஏவை இரண்டு அன்ன கண்மணி நீலம்; இடுசரணப்
பூவை இரந்தவர்க்கு இன்பவளம்; புல்அசுரார்க்கு என்றும்
மா வையிரம் - திருவேங் கடத்து ஓங்கும் மரகதமே .

TiruvengaTamuDaiyAn's complexion and brightness are enjoyed here.

Meaning:

The beauty of the Supreme Lord of Tirumalai and His jyoti is like that of the precious emerald gem. The pictorial images of the Lord lament that they do not have the beauty matching that of the Lord Himself. His divya saundaryam is like a beautiful, radiant pearl for mother YaSodA. For Alarmel Mangai, His consort, His extraordinary beauty is like the bright pupils of Her own eyes extending up to Her ears. The lotus tiruvaDis are fountains of bliss for His devotees. The very same tiruvaDis are objects of deep enmity for the asurAs.

பாயிரம் 93

மரகதத்தை கடைந்து ஒப்பித்தது ஒத்தன; வாழ்த்தினர் தம்
நரகதத்தைத் தள்ளி வைகுந்தம் நல்கின; நப்பின்னை ஆம்
விரகதத்தைக்கு விடைஏழ் தழுவின - வேங்கடவன்,
குரகதத்தைப் பிளந்தான், தோள்கள் ஆகிய குன்றங்களே.

Meaning:

The arms of the Lord of Tirumalai that tore apart the jaws of the asuran named KeSi are like sculpted (green) emerald hills. For His true devotees, those strong arms destroyed their potential sufferings in hell and granted them instead the abode at His supreme residence. For the sake of Nappinnai suffering from Her love for KrshNa, those powerful arms grappled with the fierce seven bulls and subdued them. For all who eulogize TiruvengaTamuDaiyAn, no sorrows will arise.

Comments:

The bhujabala prAkramam of the Lord of TiruvengaTam is celebrated here. Those shoulders are compared to two hills in power and majesty and compared to the objects carved out of a blemishless emerald gem.

பாயிரம் 94

குன்றுகள் அத்தனையும் கடல் தூரக் குவித்து, இலங்கை
சென்று, களத்து அனைவோரையும் மாய்த்து, திருச்சரத்தால்,
அன்று, களத்தனை அட்டானை, அப்பனை, ஆய்மகள் தோள்
துன்று களத்தனை, ஏத்த வல்லார்க்கு இல்லை துன்பங்களே.

Meaning:

Here the incidents from the RAmA and KrshNa avatArams of the Lord of Tirumalai are celebrated and it is indicated that no harm will come to those who can meditate, reflect and eulogize TiruvenkaTamuDaiyAn.

From RAmAvatAram, the scenes from Yuddha KaaNDam are invoked, where the building of the dam across the Ocean by the army of monkeys, the crossing of the Ocean to arrive at LankA and killing of the evil RAVaNan by brahmAstram by Raghuveeran are enjoyed.

From KrshNavatAram, the scene of Nappinnai's loving embrace of the Lord's neck for subduing the set of seven bulls to enable Her to marry the Lord is recalled.

Comments:

The upadeSam here is: அப்பனை ஏத்த வல்லார்க்கு இல்லை, துன்பங்களே (appanai

Etta vallArkku illai tunpankaLE).

பாயிரம் 95

தன்பம் களையும்;, சனனம் களையும்; தொலைவு அறுபேர்
இன்பங் களையும் கதிகளையும் தரும் - எங்கள் அப்பன்
தன்பங்கு அளையும்படி மூவரை வைத்து, தாரணியும்,
பின்புஅங்கு அளையும் இழுதும் உண்டானுடைப் பேர்பலவே.

Meaning:

The Lord of TiruvenkaTam holds Brahma, SivA and Lakshmi on different sections of His divine body and swallows the Universes during the time of mahA praLayam. He swallows ghee and curd during KrshNAvatAram. For those, who eulogize the many atimAnusha ceshTitams of TiruvenkaTamuDaiyAn, their sorrows will be banished. Their births in this samsAra maNDalam will cease. Such stuti of the Lord with His many sahasranAmams would yield immense bliss and great positions.

பாயிரம் 96

பல குவளைக்குள் சிலகஞ்சம் போலும் படிவ அப்பன்,
நலகு அளைக்கு முன்உண்டான், நின்மாட்டும் நணுகிலனோ -
உலகு வளைக்கும் கடலே! நின்கண் முத்துஉகுத்து, இரங்கி,
இலகு வளைக் குலம்சிந்தி, துஞ்சாய், இன்றுஇரா முற்றுமே!

Meaning:

Oh Ocean girdling the Earth! You shed tears from Your eyes which are in the form of pearl drops and You send out the rows of conches from the bangles in your wrist as you move your arms in sorrow. You are not getting any sleep tonight. You are not tranquil. Has the Lord, who consumed butter during KrshNAvatAram and swallowed the Universes during the onset of mahA praLayam, not arrived at your side as well?

Comments:

The nAyaki addresses the agitated ocean and inquires whether it has also been abandoned by the Lord:

உலகு வளைக்கும் கடலே! இன்றுஇரா முற்றுமே துஞ்சாய்! அப்பன் நின் மாட்டும்
நணுகிலனோ? (ulaku vaLaikkum kaDaLE! inRu irA muRRumE tuncAy! appan nin
mATTum naNukilanO?). Oh Ocean! You have not slept a wink during the entire night.
Has our Lord abandoned you also?

பாயிரம் 97

முற்றிலை, பந்தை, கழங்கை, கொண்டு ஓடினை முன்னும்; பின்னும்,
அற்றிலை தீமை; அவைபொறுத்தோம் -தொல்லை ஆலின்இளங்
கற்றிலை மேல்துயில் வேங்கடவா! - இன்று உன் கால்மலரால்
சிற்றிலைத் தீர்த்த தற்குப்பெரு வீட்டினைச் செய்தருளே.

Meaning:

Oh Lord of TiruvenkaTam engaged in yoga nidrai on the tender shoot of the banyan tree during the praLaya kAlam! Earlier during Your KrshNAvatAram, You ran away with our play things (balls, dices and winnow) and never gave up Your taunting. We put up with all these troubles that You caused us. As reparation for destroying our sand castles by kicking with Your sacred feet, we appeal to You to bless us with Your big house at SrI VaikuNTham!

Comments:

In Her NaacciyAr tirumozhi pAsurams, ANDAL begs the Lord not to destroy the sand castles built with great amount of effort and asks Him to leave them alone and just go away. This nAyaki engages in a bargain and asks the Lord to grant them the big house of Sri VaikuNTham as a compensation for His destruction of their sand houses. You destroyed our little sand castles today with the kick of Your feet and as reparation, please give us residence in Your big House (இன்று உன் கால் மலரால் சிற்றிலைத் தீர்த்ததற்குப் பெரு வீட்டினைச் செய்தருளே inRu un kAl malarAl ciRRilait tIrttataRkup peru vITtinaic ceytaruLE).

பாயிரம் 98

அரும்பாதகன், பொய்யன், காழகன், கள்வன், அருள் சிறிதும்
அரும்பாத கல்நெஞ்சன், ஆறாச்சினத்தன், அவாவில் நின்றும்
திரும்பாத கண்மத்தன், ஆனேற்கு, சேடச்சிலம்பு அமர்ந்து, அ -
திரும் பாத கஞ்சம்தரில், அதுகாண், உன் திருவருளே.

Meaning:

Oh Lord! aDiyEn is the home for many difficult to remove sins. aDiyEn lies, steals. aDiyEn is merciless and houses unquenchable anger. aDiyEn has a hard heart and do not possess compassion. aDiyEn is an aparAda cakravarti. It would be the greatest act of dayA on Your part, if You bless aDiyEn with Your lotus soft feet and that would be sufficient for aDiyEn to overcome all of my jarring blemishes.

Comments:

The entire dayA Satakam of SvAmi Desikan is a grand celebration of the dayA guNam of TiruvenkaTamuDaiyAn. The 16th e-book in the Sundarasimham series of www.sadagopan.org portal celebrates the tributes of svAmi Desikan to the dayA guNam of TiruvenkaTamuDaiyAn. u.Ve. Sriman D. Ramaswamy Iyengar's beautiful summary of dayA Satakam can be accessed at:

<http://www.ramanuja.org/sv/acharyas/desika/stotras>

Sangeeta KalAnidi, Srimathy R. Vedavalli's rendition of the dayA Satakam can also be accessed from the above link.

பாயிரம் 99

திருமந்திரம் இல்லை; சங்கு, ஆழி இல்லை; திருமண் இல்லை;

தருமந்திரம் ஒன்றும் செய்து அறியீர்; செம்பொன் தானவனை

மருமந்திரங்கப் பிறந்தான் வடமலை வாரம் செல்லீர்;

கருமம் திரண்டதை ஏத்தால் களையக் கருதுதிரே?

Meaning:

Oh poor people! You do not possess the mahA mantram with the eight letters (ashTAKshari); you are not marked with the Lord's conch and disc (Sanku, cakram on your shoulders). You are not adorning the tirumaN on your foreheads as VaishNava cinnam. You have not performed SaraNagati to the Lord SrIman NArAyaNan yet. You have not gotten anywhere near the sacred hills of TiruvenkaTam, where the Lord who tore open the chest of HiraNayan for his apacArams to His dear bhAgavatan, PrahlAdan. With all these sins, how do you hope to redeem yourself?

Comments:

In great sorrow befitting an AcAryan, the poet addresses the busy people running around chasing material wealth and neglect to celebrate their status as SrI VaishNavAs and feels deeply for them and nudges them to reach the sacred feet of the Lord of Tirumalai for His divya anugrahams.

பாயிரம் 100

கருமலையும் மருந்தும் , கண்ணும், ஆவியும், காப்பும், அவன்

தரும்அலை உந்திய பேரின்ப வெள்ளமும், தாய் தந்தையும் -

வருமலையும், திருப்பா லாழியும், திருவை குந்தமும்

திருமலையும், உடையான் எனக்கு ஈந்த திருவடியே.

Meaning:

The Lord has His desired places of residence, the fitting Tirukkadanmallai, the Milky Ocean (tirupARkaDal), Paramapadam and Tirumalai. The sacred feet of TiruvenkaTamuDaiyAn have been blessed to aDiyEn. They are the aushadams for my disease named samsAric sufferings, my eyes, jeevan and rakshai. Those lotus feet will drench aDiyEn in the waves of paripoorNa brahmAnandam in His SrI VaikuNTham.

தற்சிறப்பு பாயிரம்

மட்டளை தண்டலைசூழ் வடவேங்கட வாண னுக்குத்

தொட்டளையுண்ட பிரானுக்கு அன்பாம் பட்டர்தூய பொற்றாள்

உள்தளையுண்ட மணவாள தாசன் உகந்து உரைத்த

கட்டளை சேர்திரு அந்தாதி நூறு கலித்துறையே.

Meaning:

aDiyEn Azhagiya MaNavALa dAsan filled with bhakti for the sacred feet of his AcAryan, SvAmi ParAsara Bhattar sang these 100 verses of TiruvenkaTattu antAdi in the KaTTaLai kalituRai meter with great relish and offered as samarpaNam to the Lord at Tirumalai. These pAyirams are dear to the Lord residing at the Northern hills of Tiruvenkadam, who during His KrshNAvatAram ate sweet butter with His own hands.

Comments:

In his concluding verse of this antAdi on Tirumalaiyappan, the poet Sri MaNavALa dAsan reminds us of his AcArya sambandham (பட்டர் தூய பொற்றாள் உள் தளை உண்ட மணவாள தாசன் baTTar tUYa poRRAL uL taLai uNDa maNavALa dAsan). He identifies these verses as samarpaNam for the Lord of Tirumalai who ate butter (வெண்ணை உண்ட வாயன் veNNey unDa vAyan), residing in the middle of groves filled with fragrant flowers (மட்டளை தண்டலை சூழ் வட வேங்கட வாணன் maTTaLai taNDalai cUzh vaDa vEnkaTa vANan)

TiruvenkaTattu antAdi sampoorNam

namo SrI VenkaTeSAya,
dAsan, Oppiliappan Koil VaradAcAri SaThagopan